Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 125.—ΤΟΜ. Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Τρίτη 12 Νοεμβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ κατακεχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἵᾳ δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσθληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ζητοῦνται διάφορα προηγούμενα φύλλα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα ἀνὰ τριμηνίαν θὰ δίνωνται εἰς τόμους χάριν τῶν τριῶν μυθιστορημάτων, εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἀπὸ σήμερον οὐδεὶς προηγούμενος ἀριθμὸς πωλεῖται μόνος, ἄνευ τῶν προηγουμένων οἱ δὲ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι αὐτὰ δωρεάν.

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ., δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

ΤΡΙΤΗ, 12 Νοεμβρίου.— Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.— Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 49. — Δύσις ὥρα 4, λεπ. 44.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1891.

Η ΠΛΗΓΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΡΙΩΝ

Δ

Ἐὰν ὡς ἀπεδείξαμεν ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν ᾠλλῳ δὲν ἐφηρμόσθησαν ὅμοια διατάγματα ὡς τὸ τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας εἰς δεσποτικὰ κράτη καὶ μάλιστα διατάγματα δύο ἰσχυροτάτων Αὐτοκρατόρων διὰ τίνος μέσου ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία δύναται ἄνευ δικαστηρίων, ἄνευ σκανδάλου ἄνευ περιπλοκῶν καὶ πολυχρονίων δικῶν νὰ ἐπιβάλῃ ταῦτα; Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τούτοις διακανονίζει καὶ τὴν τῶν ἐπαγγελμάτων μεσιτείαν, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῆς.

Ἐρωτῶμεν εἰς ποῖον δεσποτικὸν ὄχι συνταγματικὸν κράτος μία κυβέρνησις, πολὺ μᾶλλον μία ἀστυνομία κανονίζει τὰς μεσιτείας τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων;

Ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι ὁ ἐφαρμοσθεὶς ἐπὶ ἑνὸς μεσιτικοῦ ἐπαγγέλματος νόμος κατ' ἀρχὴν ἐφαρμόζεται εἰς οἱονδήποτε ἐπάγγελμα· διότι οὐδεμία νομοθεσία μέχρι τοῦδε ἔκαμεν ἴδιον νόμον δι' ἕκαστον μεσιτικὸν ἐπάγγελμα, δι' οὗ αὕτη νὰ προσδιορίζῃ τὰς μεσιτείας του.

Ἡ μεσιτεία οἱουδήποτε ἐπαγγέλματος πᾶν ἕτερον δύναται νὰ εἶναι, ἢ στερεότυπος καὶ ἐπιτακτικὴ ὡς ἐκ τῆς ποικιλίας τῆς διαπραγματεύσεως τῶν μεσιτειῶν ἐξαρτωμένων πάντοτε ἐκ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ. Ἐνίοτε ὑπάρχουν δύο μεσιτεῖαι ἐν γνώσει ἀμφοτέρων πληρονόμεναι, καὶ συχνότατα μία μεσιτεία κατακερματίζεται εἰς δύο τρία καὶ πέντε μέρη, διότι ὑπάρχουν δύο τρεῖς καὶ πέντε μεσῖται δι' αὐτήν. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος περιεργότατον οὐκάζιον λέγει εἰς τὴν 7ην παράγραφόν του« Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ὑπηρετομεσιτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 3 δραχμῶν.

Αἱ μεσιτεῖαι ὅλων τῶν ἐπιχειρήσεων διαφέρουσι κατὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀγοροπωλησίας, εἶνε δὲ ὄχι ὁριστικαί, ἀλλὰ συμφωνητικαί, λ. χ. ἀγοράζεται ἓν ἀτμόπλοιον ἀξίας 10000 λ. στερλινῶν, ἡ συνήθης παρὰ τῆς Ἀγορᾶς καὶ ὄχι τοῦ νόμου, παρὰ τῆς συνηθείας καὶ ὄχι τοῦ νόμου μεσιτεία εἶνε 2 1)2 0)0. Ἀλλ' ἐὰν ὁ πωλητὴς ἔχῃ ἀνάγκην ἑνὸς ἀγοραστοῦ πρὸς πληρωμὴν τῶν συναλλαγμάτων του καὶ ὁ μεσίτης δύναται νὰ τὸν διευκολύνῃ ὑπόσχεται εἰς αὐτὸν 10 0]0 μεσιτείαν καὶ τοῦ δίδει τὴν ἄδειαν νὰ ζητήσῃ συγχρόνως τοιαύτην καὶ ἀπὸ τὸν ἀγοραστήν. Ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς ἔχῃ ἀνάγκην τοῦ ἀτμοπλοίου, διότι ἔχει ἐμπορεύματα καὶ φορτίον μεγαλείτερον τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων του καὶ διότι ἐσυμφώνησε καλοὺς ναύλους, τότε πάλιν δύναται καὶ οὗτος νὰ πληρώσῃ ἕτερα 10 0]0, ὅπως ἀποκτήσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀτμόπλοιον, ὥστε ὁ μεσίτης δύναται νὰ κερδήσῃ 20 0)0 ἀντὶ 2 1)2· διότι ὁ μεσίτης εἶνε ὁ μυστικὸς οὕτως εἰπεῖν ταμίας τῆς στενοχώρου θέσεως τοῦ τε ἀγοραστοῦ καὶ πωλητοῦ, κερδίζει δὲ οὗτος ἐν γνώσει καὶ συγκαταθέσει ἀμφοτέρων, ἐνῷ οὔτε ὁ ἀγοραστὴς γνωρίζει τὰς ἀνάγκας τοῦ πωλητοῦ, οὔτε ὁ πωλητὴς ἐκείνας τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀλλ' οὔτε πάλιν ὁ μεσίτης εἶνε ὑποχρεωμένος ἢ τόσον βλάξ νὰ διακοινώνῃ προς τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τὴν θέσιν ἑκατέρου.

Τὸ τοιοῦτον δὲ συμβαίνει καθ' ἑκάστην εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα, εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἀγοροπωλησιῶν, τὸ δὲ ὑποσχετικὸν γίνεται ἐγγράφως· ὅταν δὲ τοιοῦτον ἔγγραφον παρουσιάζηται παρὰ τοῦ μεσίτου ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ταῦτα τὸ ἀναγνωρίζουσι καὶ καταδικάζουσι τὸν ἀθετήσαντα τὴν ὑπογραφήν του εἰς τὴν πληρωμὴν ταύτην. Ποῦ ἠκούσθη ἡ Ἀστυνομία ἢ ἡ ἰδία Κυβέρνησις νὰ ζητήσῃ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ τοιαῦτα ἄνευ χαλαρώσεως τοῦ ἐμπορίου, ἢ ἀναστατώσεως ὁλοκλήρου τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου;

Τὸ αὐτὸ λέγομεν καὶ διὰ πᾶν ἕτερον ἐπάγγελμα μέχρι τοῦ τῶν ὑπηρετομεσιτῶν. Ὑπάρχουσιν ἐν Ἀθήναις θέσεις μαγείρων θαλαμηπόλων ὑπηρετῶν θυρωρῶν ἀποφέρουσαι μισθοὺς καὶ ἀπολαβὰς πολὺ περισσοτέρας τῶν 1000 δραχμ. κατὰ μῆνα· πρέπει λοιπὸν ὁ μεσίτης ὁ προμηθεύων αὐτὰς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας νὰ ἀρκεσθῇ κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ κ. Διευθυντοῦ εἰς τὰς τρεῖς δραχμάς, ἐὰν δὲ ὁ ὑπηρετομεσίτης παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων ἐφωδιασμένος δι' ἐγγράφων ὑποσχετικῶν παρ' ἑνὸς τῶν δύο τοῦ κυρίου ἢ τοῦ ὑπηρέτου νὰ μὴ δύνᾶται νὰ εὕρῃ δικαιοσύνην, ἢ ἡ δίκη του νὰ διαιωνίζηται στρίψοδίκως ἢ στρουρυγικῶς ἕως ὅτου πλημμυρήσωσι τὰ δικαστήρια ἐκ τῶν τοιούτων σκανδαλωδεστάτων δικῶν;

Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὑπηρέτας ἐν Ἀθήναις οἵτινες σήμερον εἶνε κύριοι τῶν μεγάλων ξενοδοχείων. Εἰσῆλθον ὑπηρέται καὶ ἐξῆλθον κύριοι

πλούσιοι μεγάλοι ξενοδόχοι, εἰς τοὺς ὁποίους βουλευταί, ἀξιωματικοὶ καὶ διάφοροι ἐπίσημοι κύριοι χρεωστοῦν μεγάλους λογαριασμούς, οὗτοι δὲ ὡς ἀληθεῖς τζέντλημαν μετ' εὐγενοῦς καρδίας καὶ σώφρονος ἐχεμυθείας ἐπίστωσαν αὐτούς. Πρέπει λοιπὸν ὁ ὑπηρετομεσίτης, ὁ προμηθεύσας πρὸς αὐτοὺς τὰς τοιαύτας θέσεις, ὁ γνωρίζων καὶ συνιστῶν ταύτας νὰ καταδικασθῇ παρὰ τῆς Ἀστυνομίας νὰ λαμβάνῃ μόνον 3 δραχμάς, καὶ τοῦτο διότι δημιουργεῖ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἱκανούς, πλουσίους καὶ ἐπιχειρηματίας, νὰ παρουσιάζηται δὲ ἀνὰ 15ήμερίαν ὅπως δίδῃ λόγον τῶν πράξεών του καὶ δεικνύῃ τὰ κατάστιχά του; Τὸ τοιοῦτον εἶνε τὸ φοβερώτερον ῥάπισμα κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τῆς χώρας καὶ τὰ μέγιστα ἀποροῦμεν πῶς εἷς δικηγόρος, εἷς εἰσαγγελεύς, εἷς πρωτοδίκης, εἷς Ἐφέτης εἷς διδάσκαλος δὲν ὕψωσε τὴν φωνὴν κατὰ τοιούτου ἐξειλωτικοῦ μέτρου τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐπικαλούμεθα δὲ τῶν τοιούτων τὴν συνδρομήν, διότι μεταξὺ τῶν τοιούτων εἴχομεν ἐν Ἀθήναις τινὰς διακεκριμένους καθέξαντας τὰς τοιαύτας θέσεις ἐνῷ ἡ πρώτη αὐτῶν ἀφετηρία τοῦ σταδίου των ὑπῆρξεν ὡς ἡ τοῦ Κλεάνθους. Εἰσῆλθον ὑπηρέται εἰς τὰς οἰκογενείας ἐκτελοῦντες τὰς βαρυτέρας ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου, λυχνοβίως δὲ σπουδάζοντες ἕνεκα τῆς μεγάλης αὐτῶν εὐφυίας καὶ ἐπιδόσεως εἰς τὰ γράμματα ἐκέρδησαν τὴν θέσιν των ἐπαξίως.

Λοιπὸν πρέπει ὁ τοιοῦτος σπουδαστὴς ἢ φοιτητὴς ὁ τοιούτου προορισμοῦ νέος νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὅπως ἐξευτελίσῃ ἑαυτὸν καὶ τοὺς γονεῖς του, ταπεινωθῇ δὲ ὡς ὁ ἔσχατος τῶν ἀνθρώπων; εἶνε τοῦτο συνταγματικόν; ἔγεινεν εἰς ἄλλο μέρος τῆς Εὐρώπης;

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν διαταγήν, ὅτι οὐδεὶς ἄγαμος δύναται νὰ γίνῃ ὑπηρετομεσίτης καὶ τοῦτο εἶνε ἄτοπον, διότι εἰς ταῖς γυναικοδουλιαῖς οἱ ἔγγαμοι δὲν ἐδείχθησαν οἱ σωφρονέστεροι καὶ μᾶλλον ἐγκρατεῖς τῶν ἀνθρώπων, ἡ δὲ ἀστυνομία θὰ ἔχῃ καὶ αὐτὴ τοὺς ἀγάμους της.

Εἰς τὸ αὔριανὸν θὰ ὑποδείξωμεν τὰ μέτρα τῆς θεραπείας τῆς πληγῆς ταύτης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3 Νοεμβρίου. Οἱ ἀπεργοῦντες μεταλλωρύχαι τοῦ πορθμοῦ τοῦ Καλαὶ ἠρνήθησαν τὴν διαιτησίαν τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορισθέντων πραγματογνωμόνων.

ΜΑΔΡΙΤΗ, 10 9βρίου. Τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκε τὴν παραίτησίν του. Ὁ κ. Κανόβας-δὲλ-Καστίλας ἐπεφορτίσθη νὰ σχηματίσῃ νέον ὑπουργεῖον. Ὁ κ. Ρομέρας Φοβλέδας θὰ ἀναλάβῃ τὸ χρηματοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἀποικιῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 10. Ὁ κ. Γίρς συνδιελέχθη μετὰ μεσημβρίαν τῆς σήμερον ἐπὶ 1 1)2 ὥραν μετὰ τῶν κ. Ριβὼ καὶ Φρεϋσινέ, ἐγευμάτισε δὲ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 9 9βρίου. Διαδίδεται ἡ φήμη, τὴν ὁποίαν μετ' ἐπιφυλάξεως δημοσιεύομεν ὅτι ὁ κόμης Καλνόκης, ἀρχιγραμματεὺς τῆς Αὐστρουγγαρίας, σκοπεῖ νὰ παραιτηθῇ.

ΜΑΔΡΙΤΗ, 11 Νοεμβρίου. Τὸ ὑπουργεῖον Κανόβα δὲ Καστέλλος ἐσχηματίσθη ὡς ἑξῆς.
Κανόβας πρόεδρος τοῦ ὑπουργ. Συμβουλίου.
Ἐλδόγεν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.
Καστανέδος τῶν Οἰκονομικῶν.
Μαντίγος ὑπ. τῶν Ναυτικῶν.
Λιναρὲς τῶν Δημ. Ἔργων.
Ρομέρος Ροβλέδος τῶν Ἀποικιῶν.
Οἱ ἄλλοι ὑπουργοὶ ἔμειναν οἱ αὐτοί.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. Ὁ κ. Γιὲρς ἀνεχώρησεν εἰς τὰς 11 τὸ ἑσπέρας.

ΡΙΟΝ ΙΑΝΕΙΡΟΝ. 11. Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ προσδιωρίσθησαν εἰς τὰς 29 Φεβρουαρίου καὶ ἡ ἔναρξις τοῦ Κογκρέσου εἰς τὰς 3 Μαΐου.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Χθὲς ἀνελθὼν συνειργάσθη μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης.

*

Χθὲς κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ διεπεραιώθη εἰς Ναύσταθμον ὁ πρίγκιψ Γεώργιος ἔνθα θὰ παραμείνῃ ἐκεῖ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του.

***

Κατ' αὐτὰς ἀναμένεται ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Τσάρου μέγας δοὺξ Γεώργιος.

×

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Αἱ προσπάθειαι τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς εἰρηνικὴν κατάπαυσιν τῆς ἐσχάτως ἀναφυείσης ἔριδος μεταξὺ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἀγ. Συνοδικῶν ἀφ' ἑτέρου φαίνεται ὅτι δὲν ἐπέφερον τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, καθότι χθὲς ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ ἡ συνήθης συνεδρίασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δὲν προσῆλθεν εἰμὴ ὁ Σ. Μητροπολίτης ὁ Σιδηρῶν καὶ ὁ Β. Ἐπίτροπος οὕτω δὲ ἐματαιώθη ἡ συνεδρίασις.

×

ΕΣΩΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Νέον μετὰ χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας ἀνδραγάθημα τοῦ λατρευτοῦ βασιλόπαιδός μας Γεωργίου ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς ν' ἀναγγείλωμεν σήμερον. Ἐνῷ τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν ὁ σημαιοφόρος τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ κ. Βρατσάνος ἐξῆλθε ἐπὶ λέμβου μόνος του πρὸς διασκέδασιν διὰ ἱστίων, αἴφνης ὡς ἐκ τοῦ πνέοντος ἀνέμου ἀνετράπη ἡ λέμβος καὶ ὁ τολμηρὸς σημαιοφόρος εὑρέθη εἰς τὴν θάλασσαν, κινδυνεύων ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Τὴν σκηνὴν ταύτην ἀντιληφθεὶς πρῶτος ὁ Βασιλόπαις Γεώργιος, ἐπιβὰς τῆς ἰδίας του λέμβου καὶ ἰσχυρῶς κωπηλατήσας τὸν κατέφθασε καὶ τὸν ἀνέσυρε διὰ τῶν στιβαρῶν αὐτοῦ χειρῶν ἐκ τοῦ ἀφεύκτου πνιγμοῦ ὅστις τὸν ἐπερίμενε.

×

Η ΚΛΟΠΗ ΤΩΝ 50,000 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ἡ ἐπὶ τῆς πρό τινος καιροῦ διαπραχθείσης κλοπῆς εἰς τὴν οἰκίαν Μις. Πανταζῆ δι' ἣν κατηγοροῦνται οἱ σύγγαμβροι αὐτοῦ Ζάρκος καὶ Πετούσης διενεργουμένη ἀνάκρισις ἔληξεν ἤδη, σήμερον δὲ ἐκδίδεται καὶ τὸ σχετικὸν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης βούλευμα.

×

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ὁ προχθὲς ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἁμάξῃ τοῦ Σ. Π. Α. Π. μεταξὺ Καλυβιῶν καὶ Λιοσίων ἀποπειραθεὶς νὰ αὐτοκτονήσῃ Γερμανὸς καθηγητὴς Bro-emme διετέλει χθὲς ἐν τῷ πολιτικῷ νοσοκομείῳ εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν. Εἶνε ἡμίπληκτος κατὰ τὸ ἀριστερὸν ἡμιμόριόν του, ὁμιλεῖ δὲ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς γλῶσσαν ἑλληνικήν.

×

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Καὶ σήμερον ἐξηκολούθησεν ἡ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀρξαμένη δίκη ἐπὶ τοῦ φόνου τοῦ Φατούρου ἐξακολουθησασῶν τῶν καταθέσεων τῶν πολυπληθῶν μαρτύρων.

×

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΦΛΩΡΟΥ

Διὰ λόγους οἵτινες τηροῦνται φαίνεται μυστικοὶ παρῃτήθη ὁ παρὰ τῇ δημαρχίᾳ Ἀθηνῶν λογιστὴς Στ. Φλῶρος, παραμένει δὲ ἐπί τινας ἡμέρας χάριν τῆς ὑπηρεσίας.

×

ΣΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν συμβούλιον ἐκ τῶν κ. κ. Σοφιανοῦ, Σισίνη, Σουλτάνη καὶ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Γεωργιάδου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παρεπέμφθη ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ κ. Γ. Γεωργίου διὰ τὴν αὐτοκτονίαν ἐν Τρικκάλοις τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Μιχαλοπούλου.

×

ΣΙΤΑΓΟΡΑ

Ἡ ἀναγγελθεῖσα ἔκδοσις τοῦ οὐκαζίου περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σίτου ἐκ Ρωσσίας ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς σπουδαίως. Ἡ τιμὴ τοῦ Δεβὲ ἀνῆλθεν εἰς 48 0)0 σκῶντο 3 0)0 ἂν καὶ ἡ τιμὴ [illegible] σταθερά. Οἱ δὲ πωληταὶ ζητοῦσι 50 λεπτά.

×

ΚΑΤΑΠΛΟΙ

Κατέπλευσε Πειραιᾶ ὁ παρὰ τὸ Ναύπλιον ἀγγλικὸν στόλος ἔνθα ἐστέλει γυμνάσια ἐκ 23 πλοίων συγκείμενος ἀπαρτίζεται δὲ ἐκ τῆς ἐν Σούδᾳ μοίρας καὶ τῶν λοιπῶν τῆς Μεσογείου πολεμικῶν πλοίων.

Κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἓν ἰταλικὸν φέρον μάρμαρα, καὶ δύο ἑλληνικά, ὧν τὸ μὲν ἓν ἔφερε φορτίον σίτου τὸ δὲ ἕτερον περὶ τὰς 50000 ὀκ. ἅλατος.

×

ΑΠΟΠΛΟΙ

Χθὲς περὶ τὴν 2 μ. μ. ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ λιμένος Πειραιῶς τὸ αὐστριακὸν πολεμικὸν «Albator», σήμερον δὲ ἀποπλέει καὶ τὸ ἕτερον «Triedrich».

×

ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ

Διωρίσθη προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς τοῦ γραμματέως τῆς ἐν Βελιγραδίῳ Πρεσβείας Δ. Μεταξᾶ κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προξενικῶν αὐτοῦ καθηκόντων ὁ κ. Ἰω. Μουσικὸς διερμηνεὺς τῆς αὐτόθι Πρεσβείας.

×

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Ἀπενεμήθη διὰ Β. Δ. ὁ ἀργυροῦς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Σωτῆρος τοῖς ἐν Τεργέστῃ κκ. Νικ. Σ. Μέγαρη καὶ Διον. Βλασσοπούλῳ.

Ἐπίσης ἀπενεμήθη τὸ αὐτὸ παράσημον καὶ εἰς τὸν Ἡγούμενον τῆς Μονῆς Πεντέλης κ. Ἱερόθεον Μητροφάνην διὰ τὰς φιλανθρωπικὰς μερίμνας.

×

ΑΓΡΙΟΣ ΦΟΝΟΣ

Τὴν νύκτα τῆς προχθὲς ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ οἰνοπωλείῳ τοῦ Νικ. Σιδέρη συνδιεσκέδαζον οἱ βλαχοποιμένες Τ. Μαγγίνας Β. Μποῦτος, Ἀρ. Μάμαλης, Α. Σταρλῆς, Α. Νάστος, Γ. Μάμαλης, Σ. Σαπέρας, Κ. Γρίβας καὶ Χρ. Μποῦτος καὶ ὡς συνήθως καταλήγουν αἱ τοιοῦτοι εἴδους συνδιασκεδάσεις ἀνεφύη πεισματώδης ἔρις ἕνεκεν προηγουμένων ἀφορμῶν, καθ' ἣν ὁ Γ. Μάμαλης ἀνασπάσας τὴν κοσμοῦσαν τὴν ζώνην του πελωρίων διαστάσεων μάχαιραν ἐνέπηξε καιριώτατα ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ ἐξαδέλφου του Τ. Μαγγίνα ἐπανειλημμένως δὶς καὶ τὸν ἄφησε ἄπνουν τὸν δυστυχῆ μὴ δυνηθέντα οὐδὲ λέξιν νὰ ἀρθρώσῃ. Μεταβᾶσα ἐπιτοπίως ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τοὺς Βασ. Μποῦτον, Ἀρ. καὶ Γ. Μάμαλην Ἀλ. Νάστον καὶ τὸν Ἀπόστολ. Σταρλῆν τῶν λοιπῶν κατορθωσάντων νὰ δραπετεύσωσι. Ὁ φονευθεὶς κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου Βίλλια τῆς Μεγαρίδος ἦτο ἡλικίας 25 ἐτῶν καὶ ποιμὴν τὸ ἐπάγγελμα· σήμερον δὲ γενήσεται καὶ ὁ ἐνταφιασμός του.

×

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΟΣ ΥΠΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ

Ὡς τηλεγραφικῶς μᾶς ἠγγέλθη ἐκ Κερκύρας ἀπόσπασμα χωροφυλάκων κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ ἐν καιρῷ νυκτὸς παρὰ τὸ χωρίον Γροπονέλι μέγα λαθρεμπόριον ζαχάρεως ὅπερ μετεφέρετο διὰ φορτηγοῦ ἁμάξης, μετὰ κραταιὰν ἀντίστασιν τῶν λαθρεμπόρων συνεπείᾳ τῆς ὁποίας συνήφθη ἀληθὴς μάχη, διαρκέσασα ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν καὶ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ τραυματισμὸς χωροφύλακός τινος. Γενομένων κατόπιν ἀνακρίσεων ἐβεβαιώθη ὅτι ἐνείχοντο καὶ ἄλλοι εἰς τὴν πρᾶξιν καθ' ὧν ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως.

×

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΓΑΜΩ

Ἐν Χαχαμίῳ τοῦ δήμου Αἰνείας ἐτελεῖτο γάμος ἐν ᾧ ἦσαν προσκεκλημένοι πολλοὶ χωρικοὶ τοῦ χωρίου, οἵτινες μετὰ τὴν τελετὴν ἐδόθησαν μετὰ πολλοῦ τοῦ ζήλου εἰς τὸν ἐρεθιστικὸν χηπιγύτην καὶ ἔπινον καὶ ᾖδον καὶ ἐχόρευον ἕως οὗ ὁ Ἠλίας Βαγκαλης ἠθέλησε νὰ ἑορτάσῃ τὴν γενικὴν χαρὰν καὶ διὰ τοῦ ὅπλου ὡς συνειθίζεται τοῦτο εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ χωριά, ἀλλὰ κακὴ μοῖρα μὴ προσέξας ἐτραυμάτισεν εἰς τὸ πρόσωπον τὸν συγχωριανόν του Ζ. Φωτόπουλον. Εὐτυχῶς τὸ ὅπλον δὲν ἦτο πεπληρωμένον εἰμὴ διὰ πυρίτιδος μόνον ἄλλως θὰ τὸν ἐστελλε ἀφεύκτως νὰ συμπληρώσῃ τὴν διασκέδασιν εἰς τὸν Ἅδην.

×

ΦΟΝΟΣ ΕΝ ΣΑΡΔΙΝΙΝΑ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ εἰρηνοδίκου Βάλτου πρὸς τὸν εἰσαγγελέα Μεσολογγίου, ἐν τῷ χωρίῳ Σαρδίνινα ὁ Ἀθ. Κοντόβας ἔχων προηγουμένως ἀφορμὰς ἐφόνευσε διὰ πυροβόλου ὅπλου τὸν Κωνστ. Μ. Νικολάου συγχωριόν του μετέβη δὲ ἤδη ἐκεῖσε ὁ ἀνακριτὴς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς πράξεως.

×

ΝΑΥΤΙΚΑ

Ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα ὁ παρὰ τῷ ἐν Πειραιεῖ Ναυτοδικείῳ Β. Ἐπίτροπος Γεώργ. Κουντουριώτης πλωτάρχης.

***

Μετετέθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Β. Ἐπιτρόπου παρὰ τῷ Ναυτοδικείῳ Πειραιῶς ὁ κυβερνήτης τῆς «Ἀμβρακίας» κ. Πέτρ. Μαυρομιχάλης.

***

Μετετέθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἀμβρακίας ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Ἀνδ. Σωτηριάδης.

***

Ἀνεκλήθη ἐκ τῆς ἀδείας εἰς ἣν ἄχρι τοῦδε διετέλει ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Κωνστ. Ραυτόπουλος τοποθετηθεὶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ διοικητοῦ τῆς ἀπὸ σταθμοῦ ἀμύνης.

×

ΕΝ ΤΩ ΚΑΦΕΝΕΙΩ ΤΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

Τὸ καφενεῖον τοῦτο τῶν Χαυτείων τὸ φημιζόμενον διὰ τὴν ἡσυχίαν του, τὸ ἐπικληθὲν καφενεῖον Γερόντων ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔχει καταντήσει πᾶν ἄλλο ἢ ὅτι τὸ κοσμητικόν του δηλοῖ· οὕτω δὲ χθὲς ἐκεῖ ἐπετέθησαν οἱ Ἀναστ. Χατζῆς καὶ Γ. Γραμματικὸς κατὰ τοῦ Ἀνδρ. Ρωμαλῆ καὶ ἀφοῦ τὸν ἐξυλοκόπησαν τὸν ἔκαμον νὰ χάσῃ τὸ βαλάντιόν του μὲ 16 δραχ. καὶ τὸν πῖλον του. Κατωρθώθη νὰ συλληφθῇ ὁ εἷς μόνον ἐκ τῶν προσβολέων του.

×

ΦΑΝΤΑΣΙΩΔΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑ

Προχθὲς τὴν ἑσπέραν δρομαῖος προσῆλθεν ἄνθρωπός τις εἰς τὴν παρὰ τὴν ἁγίαν Τριάδα πρωτοφυλακὴν καὶ ἀνήγγειλε τὴν ἔναρξιν πυρκαϊᾶς εἴς τινα παρὰ τὴν Ὑδραϊκὴν συνοικίαν οἰκίαν. Δὲν χάνουν λοιπὸν καιρὸν οἱ τῆς πρωτοφυλακῆς καὶ ἀρχίζουν τὴν κροῦσιν τῶν κωδώνων. Ἀλλὰ ἡ πυρκαϊὰ ἀπεδείχθη φαντασιώδης. Τὸ ἀληθὲς μόνον ἦτο ὅτι ἐπί τινος οἴκου κειμένου πλησίον ἄλλου ἐφ' οὗ ἐτελεῖτο γάμος, ἔπεσε μία ῥοκέτα ἐπὶ τῆς στέγης, ὅπερ ὑπῆρξε ἀφορμὴ ν' ἀναστατωθῇ ὁλόκληρος ὁ Πειραιεὺς ἐκ τοῦ ἀναγγελομένου ὑπὸ τῶν κωδώνων κινδύνου.

×

ΔΙΚΕΦΑΛΟΝ ΤΕΡΑΣ

Ἐν Πειραιεῖ προχθὲς κατὰ τὴν συνοικίαν Κρητικὰ γυνή τις ἔτεκεν βρέφος ζῶν φέρον δύο κεφαλὰς συγκεκολλημένας κανονικώτατα· ἥ τε μήτηρ καὶ τὸ βρέφος ἀπολαύουσι πλήρους ὑγιείας.

Τί καλὸς οἰωνὸς καὶ εὐδαιμονία ἂν ἐγεννᾶτο εἰς τὰ ζητουλοχώρια!

***

ΟΠΟΥ ΕΙΣ ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ ΞΥΛΟΚΟΠΕΙΤΑΙ

Προχθὲς τὴν νύκτα ἐγένετο συμπλοκὴ εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ παρὰ τὸν Ἅγ. Διονύσιον χαμαιτυπεῖα, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ ἀνηλεὴς ξυλοκόπησις ἑνὸς ἐνωμοτάρχου.

***

ΟΠΟΥ ΕΙΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΩΣ ΦΥΓΟΔΙΚΟΣ

Κατὰ τὸ ἔτος 1876 ὁ Ἠλ. Καπετανάκος φιλήσυχος πολίτης τοῦ Γυθείου εἶχε φονευθῆ ἐκ προμελέτης ὑπό τινος Βασιλ. Θωμάκου. Μεθ' ὅλας τότε τὰς προσπαθείας τῶν αἱ ἀρχαὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν συλλάβωσι, οὕτω δὲ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ πρᾶγμα ἐλησμονήθη καὶ οὐδεμία ἐνέργεια ἐγένετο ἔκτοτε πλέον πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ κακούργου. Χθὲς λοιπὸν κατὰ εὐτυχῆ ὅλως καὶ τυχαίαν σύμπτωσιν κατωρθώθη νὰ ἀνακαλυφθῇ οὗτος περιβεβλημένος μοναχικὸν ἔνδυμα καὶ διαιτώμενος ἐν μακαρίᾳ γαλήνῃ ἐν τῇ Μονῇ Σπυρδιάζοπόθεν καὶ ὡδηγήθη εἰς τὴν εἰσαγγελίαν Σπάρτης ἵνα ἐξομολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ γήινου κριτοῦ τὰς ἁμαρτίας του.

***

Ο ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ

Συνεπείᾳ ὑπομνήσεως τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν ἀπεφασίσθη ἡ ἀναστήλωσις τοῦ ἐν ἀποσυνθέσει διατελοῦντος Λέοντος τῆς Χαιρωνίας· ἦτο καιρὸς πλέον νὰ ληφθῇ ποιά τις πρόνοια περὶ τοῦ ἀρχαίου τούτου μνημείου τῆς ἀρχαιότητος.

***

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΛΟΠΗΣ

Προχθὲς τὴν ἑσπέραν ἐγένετο ἀπόπειρα κλοπῆς ἐπὶ τῆς ξυλείας Ροδοκανάκη ὑπὸ δύο ἀγνώστων. Εὐτυχῶς ὅμως ἐννοήθησαν ὑπὸ τοῦ παρατυχόντος ἀστυνομικοῦ κλητῆρος καὶ τούτων ὁ μὲν εἷς συνελήφθη ὁ ἕτερος ὅμως διέφυγε.

***

ΑΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΙ

Ἐπανῆλθον προχθὲς ἐν τῷ Δημαρχικῷ καταστήματι οἱ πρόεδροι ὅλων τῶν ἐν τῇ πόλει μας συντεχνιῶν καὶ προέβησαν εἰς τὴν σύνταξιν ὑπομνήματος ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δι' οὗ ζητοῦσι τὴν παραχώρησιν οἰκοπέδου χρησιμεύοντος πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίου διὰ τὰς συντεχνίας ἐκτὸς δὲ τούτου ἐξέλεξαν ἐπιτροπὴν ἥτις θὰ συντάξῃ ὑπόμνημα διὰ τοὺς καταλόγους τῶν φόρων ἐπιτηδεύματος.

***

ΚΑΙ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

Κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ἐν Κων/πόλει πρό τινος συστάντος ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου συνεστήθη τοιοῦτον καὶ ἐν Σμύρνῃ.

***

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Ἐξερράγη προχθὲς πυρκαϊὰ κατὰ τὴν ὁδὸν Καλαμιώτη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀχ. Κουβέλλη ἥτις καὶ κατεσβέσθη ὑπὸ τῶν προσδραμόντων ἐπιτοπίων ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

***

Συνεπείᾳ αἰτήσεως τοῦ Ἀθανασίου Ματάλα τοῦ συντηροῦντος ἑλ. σχολεῖον ἐν Ἀραχώβῃ προσετέθη καὶ β'. τάξις δαπάναις τοῦ ἰδίου.

***

Τὰ δωρηθέντα αἰγυπτιακὰ νομίσματα τῇ ἀρχαιολογικῇ ἑταιρίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰω. Δημητρίου ἀπεφασίσθη διὰ Β. Δ. νὰ κατατεθῶσι εἰς τὸ ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ Νομισματικὸν μουσεῖον συνεπείᾳ αἰτήσεως τοῦ δωρητοῦ.

***

Οἱ Συριανοὶ ἐφέτος ἔμειναν ἄνευ θεάτρου προσπάθειαι δ' ἤδη καταβάλλονται περὶ μετακλήσεως ἐκεῖσε ἑλληνικοῦ θιάσου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ

Ἐπώδυνον αἴσθησιν προξενεῖ εἰς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ Ἕλληνας τὸ δυσάρεστον τέλος, ὅπερ θέλει λάβει τὸ ζήτημα τῶν ὑγειονομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων. Τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα καταστραφήσονται ἀνηλεῶς, ἐὰν ὁριστικῶς αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμοσθῶσι, θὰ εἶνε δὲ πλέον ἀδύνατος ἡ ἐν Αἰγύπτῳ διαμονὴ αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δείξῃ σταθερὰν θέλησιν καὶ ὑπερασπισθῇ τὰ ζωτικὰ τῶν Ἑλλήνων συμφέροντα ἐπικαλουμένη καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων καὶ μάλιστα τῆς Γαλλίας τὴν συνδρομήν, μόνον τότε δύναται ὁ ἐκεῖ Ἑλληνισμὸς νὰ σωθῇ ἐκ προφανοῦς καταποντισμοῦ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Νείλου. Ὀφείλει λοιπὸν ἡ Ἑλλ. Κυβέρν. ἔχουσα ὑπὲ, αὐτῆς τὸ δίκαιον νὰ ἐνεργήσῃ παντὶ σθένει πρὸς διάσωσιν τῶν συμφερόντων 50 χιλ. καὶ πλέον Ἑλλήνων, οἵτινες, Κύριος οἶδε, εἰς τί ἀπελπιστικὴν θέσιν καὶ τί ἀπελπιστικὸν σημεῖον θέλουν φθάσει ἐν περιπτώσει καταστροφῆς τοῦ ζητήματος.

Ἀναγγέλλουσιν ἐκ Πὸρτ Σαΐτ τὴν ὑπό τινος Ἰταλοῦ γενομένην δολοφονίαν δύο νέων Ἑλλήνων φιλησύχων ἐκ Σμύρνης ἕνεκα ἀσημάντου τινος ἔριδος· ὁ δολοφόνος Ἰταλὸς ἔπληξεν ἀμφοτέρους δι' ἐγχειριδίου εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἧπαρ. Ἡ κηδεία τῶν δυστυχῶν τούτων νέων ἐγένετο ἐν μεγάλῃ συρροῇ κόσμου τὸ παρελθὸν Σάββατον· ἐκαλεῖτο δὲ ὁ μὲν εἷς Κωνστ. Καλβουκορέπης ὁ δ' ἕτερος Γιαννίκος Νικολάου.

—

ΠΑΝΙΚΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

Ψευδὴς εἴδησις διαδοθεῖσα προχθὲς ἐν Βιέννῃ προὐξένησεν πανικὸν εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ μεγάλην ἔκπτωσιν τῶν χρεωγράφων. Διεδόθη δηλ. ὅτι ὑποδεχόμενος τὸν πρόεδρον τῆς Πολωνικῆς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ μερίδος ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξεφράσθη δυσμενῶς περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης καὶ εἶπεν ὅτι ὁ ἐν Ρωσσίᾳ λιμὸς ἐπέστησεν τὸν κίνδυνον τοῦ πολέμου. Ἐπίσημος μετ' ἐμφάσεως ἐγένετο διάψευσις ὅλης αὐτῆς τῆς διαδόσεως, ἥτις ἀπέβη χρηματιστικὸν τέχνασμα. Οὐδέποτε δὲ ἐντὸς τῶν τελευταίων δέκα ἐτῶν ἐγεννήθη τηλικοῦτος φόβος.

Ἐπίσημος διάψευσις ἐξεδόθη τῆς εἰδήσεως ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ κατὰ τὴν συνδιάλεξίν του μετὰ τοῦ κυρίου γιαβάσκη μέλους τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ὡμίλησεν περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ὡς εἰς λίαν ὀξὺ σημεῖον εὑρισκομένης.

Ἐκ Πετρουπόλεως τηλεγραφοῦσιν.

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ ἐλπίδα ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐπιτροπείας, ὅτι οἱ τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης περικυκλοῦντες κίνδυνοι παρηγκωνίσθησαν καὶ ὅτι αἱ παροῦσαι μέριμναι καὶ τὰ βάρη τῆς ἐπαπειλουμένης εἰρήνης θέλουσιν καταπαύσει, ἡ Ἡμιεπίσημος Ἐφημερὶς τῆς Πετρουπόλεως τῆς σήμερον λέγει. Πανταχοῦ συνεμερίσθησαν τὰς εὐχὰς ταύτας, διότι ἡ διατήρησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης εὐλόγως ἀνεγνωρίσθη, ὡς τὸ ἀσφαλέστατον ἐχέγγυον τῆς εὐδαιμονίας καὶ εὐτυχίας τῶν ἐθνῶν.

Ἐν Μόσχᾳ 12 Νοεμβρίου.

Μία ἐξηπλωμένη πολιτικὴ συνωμοσία ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ἑξήκοντα περίπου πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν ἄνω μεσαίαν τάξιν ἐφυλακίσθησαν. Οἱ συλληφθέντες ἐνοχοποιοῦνται ὡς περιπλεχθέντες εἰς κρυφίας ἐνεργείας ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ σχηματίσωσι πολιτικὴν μερίδα πρὸς διοργανισμὸν ἐν Ρωσσίᾳ ἐπαρχιακῶν Συνελεύσεων, αἵτινες νὰ ἀντιπροσωπεύωσι ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας καὶ ὅμοιαι πρὸς τὰς προϋπαρχούσας ἐπὶ τοῦ πρώην Αὐτοκράτορος.

Ἡ ἀπροσδόκητος δὲ αὕτη ἀνακάλυψις τῆς συνωμοσίας προὐξένησεν βαθεῖαν αἴσθησιν εἰς τοὺς ὑψηλοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους.

—

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 13 Νοεμβρίου

Αἱ ῥωσσικαὶ ἀρχαὶ φαίνονται γενόμεναι ἐπὶ μᾶλλον ὕποπτοι ἐφ' ὅσον αὐξάνει ἡ κρίσιμος θέσις τῶν πραγμάτων· οἱ πρωτεύοντες τῆς ἀριστοκρατίας θεωροῦνται ὑπεύθυνοι διὰ τὰ πολιτικὰ αἰσθήματα τὰ ἐπικρατοῦντα εἰς τὰς ἐπαρχίας των.

Οἱ φοιτηταὶ τῶν διαφόρων Πανεπιστημίων διατελοῦσιν ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν, ὡς καὶ οἱ σπουδασταὶ τῶν ἀνωτέρω σχολείων. Οἱ διδάσκαλοι διετάχθησαν νὰ ἀποφεύγωσιν τὴν μετ' αὐτῶν συναναστροφὴν ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσότερον καὶ τὸ νὰ τοὺς προσκαλῶσι εἰς τὰς οἰκίας των· οἱ δὲ ἐπιθεωρηταὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων διετάχθησαν νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ τῶν φοιτητῶν βιβλιοπωλεῖα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀπομακρύνωσι τὰ ὑπὸ τῶν σχολικῶν ἐπιτροπῶν ἀπορριφθέντα βιβλία εἰδικῶς δὲ τὰ περιεκτικὰ πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἰδεῶν.

Ὁ Στρατηγὸς Βαρῶνος Κασυλβάρς ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἕκτου στρατιωτικοῦ σώματος, τοῦ ἐν Βαρσοβίᾳ σταθμεύοντος, μετετέθη εἰς τὴν Φινλανδίαν ὡς ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῶν στρατευμάτων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΡΩΣΣΙΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπέσυρεν ἐκ διαφόρων Βερολινείων Τραπεζῶν τὰ 15,000,000 ῥούβλια ἅτινα εἶχον κατατεθῆ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ρωσσικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἀπόσυρσις δ' αὕτη ἐγένετο ἕνεκεν ἐλλείψεως χρημάτων εἰς τὰς ῥωσσικὰς Ἀγοράς, καὶ οὐδεμίαν ἐνέχει πολιτικὴν σημασίαν.

—

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Ἡ ἐξαγωγὴ σίτου καὶ ἀλεύρου ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου εἰς 82 ἑκατομμύρια κοιλά, ἀπέναντι 37 ἑκατομμυρίων ἐξαχθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Οἱ σύμβουλοι τοῦ Στέμματος

(Συνέχεια)

Ἠκολούθει πράγματι τὸ παράδειγμα τοῦ τῆς παροιμίας ἰρλανδοῦ, ὅστις, εὑρών, ὅτι τὸ ἐφάπλωμα αὐτοῦ δὲν ἦτο ἀρκούντως μακρόν, ὅπως καλύψῃ τὸ ἄνω μέρος τῆς κλίνης αὐτοῦ, ἀπέκοψε τεμάχιον ἐκ τοῦ ἄλλου ἄκρου τοῦ ἐφαπλώματος πρὸς θεραπείαν τῆς ἐλλείψεως. Οἱ οἰκονομολόγοι τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἠπατῶντο ὑπὸ τῆς γοητευτικῆς θεωρίας, ὅτι τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον πολλαπλασιαζόμενον διὰ τῶν συνθέτων τόκων ἔμελλε βαθμηδὸν νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὸ χρέος. Ὁ διδάκτωρ Price, τῇ προτροπῇ τοῦ ὁποίου ἱδρύθη τὸ δεύτερον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, προσεπάθησε ν' ἀποδείξῃ τοῦτο διὰ διαφόρων ὑπολογισμῶν. Ἀλλὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς θαυμασίας αὐξήσεως, ἡ ὁποία προϊόντος τοῦ χρόνου ἐπιτυγχάνεται διὰ τῶν συνθέτων τόκων, δέον ἅπαν τὸ προϊὸν νὰ ἐκτοκίζηται καὶ νὰ προστίθηται εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ οὐχὶ νὰ δαπανᾶται ὡς πρόσοδος· τοῦτο ὅμως οὐδέποτε πράγματι ἐγένετο.

Μία τῶν μεθόδων, αἵτινες ἐπιτυχῶς ἐφηρμόσθησαν πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ἐπιτοκίου τῶν δημοσίων ὁμολογιῶν, ἦτο νὰ προτείνῃ ἡ κυβέρνησις, ὁσάκις εἶχε πλεόνασμά τι πρόχειρον, νὰ ἐξαγοράζῃ ὁμολογίας τοῦ δημοσίου, ἐκτὸς ἐὰν οἱ κάτοικοι τούτων συγκατετίθεντο νὰ δεχθῶσιν ἐλάσσονα τόκον δι' αὐτάς· ἐπειδὴ δὲ ὁ προτεινόμενος οὗτος τόκος ἦτο πάντοτε ὁ ἀγοραῖος τῆς ἡμέρας, συνήθως ἦσαν πρόθυμοι ν' ἀποδεχθῶσιν αὐτόν. Ἄλλος τρόπος ἦτο ἡ δημιουργία τίτλων ἀποφερόντων ἐτησίως ὡρισμένην πρόσοδον διὰ διαφόρους χρονικὰς περιόδους· χρηματικὰ δὲ ποσά, ὧν τοιαύτη ἐγένετο χρῆσις, ἤθελον ἐπὶ τέλους ἀποσβέσει χρέη πολὺ μείζονα.

Ἄλλη ὅμως νῦν γίνεται προσπάθεια πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ δημοσίου χρέους διὰ τῆς ἱδρύσεως χρεωλυτικοῦ ταμείου. Διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1875, οὗτινος ἤδη ἐμνημόνευσα, τοῦ ὀνομαζομένου «νόμου περὶ χρεωλυτικοῦ ταμείου», τὰ πάγια τοῦ κράτους ἔσοδα ἐπιβαρύνονται δι' ἐτησίου ποσοῦ 28,000,000 λιρῶν· μετὰ τὴν πληρωμὴν δὲ τοῦ τόκου τῶν τοῦ κράτους ὁμολογιῶν καὶ ἄλλων ἐτησίων δαπανῶν, οἱ ἐπὶ τοῦ δημοσίου χρέους ἐπίτροποι ἔχουσιν ἐντολὴν νὰ μεταχειρίζωνται τὸ πλεόνασμα, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται νέον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, πρὸς πληρωμὴν καὶ ἐξαγορὰν μερῶν τινων τοῦ δημοσίου χρέους.

Τὸ ποσὸν τοῦ χρέους τὸ καταβληθὲν ἐκ τοῦ νέου χρεωλυτικοῦ ταμείου καθ' ἕκαστον τῶν κατωθι μνημονευομένων ἐτῶν ἔχει ὡς ἑξῆς.

1875—6	λίραι 297.241.18.5
1876—7	297.253.17.9
1877—8	1.165.976.12.11
1878—9	(ὡς ἔγγιστα 670.432.0. 0
Ὀλικὸν ποσὸν καταβληθέν, λίραι	2.430.904.9. 4
Ὀλικὸν ποσὸν δημοσίου χρέους μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1875	λίρ. 775.348.686
Ὀλικὸν ποσὸν δημοσίου χρέους μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1879	778.078.840
Αὔξησις τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ δημοσίου χρέους ἐντὸς τῶν ἄνω χρονολογιῶν	λίρ. 2.730.150
Ποσὸν χρέους καταβληθὲν ὑπὸ τοῦ Νέου Χρεωλυτικοῦ Ταμείου κατὰ τὰ 1878—9	λίρ. 661.533.3.3
Ὑπολογιζομένη καθαρὰ αὔξ. τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ δημ. χρέους κατὰ τὸ 1878—9	λίρ. 267.750

Τὰ πλεῖστα τῶν ἄλλων κρατῶν συνῆψαν δημόσια χρέη, ἀλλὰ τὸ τῆς Ἀγγλίας δημόσιον χρέος ὑπερβαίνει κατὰ τὸ ποσὸν τὰ χρέη πάντων τῶν ἄλλων ἐκτὸς τοῦ τῆς Γαλλίας ἀπὸ τοῦ γερμανικοῦ πολέμου· τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο πολλάκις ἀναφέρεται, ὁσάκις τὸ μεγαλεῖον τῆς Μεγ. Βρεττανίας διαμφισβητεῖται. Ἀλλὰ τοσοῦτον εἶνε τὸ μέγεθος τοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ἐλαστικότης τῶν πόρων αὐτῆς, ὥστε τὰ βάρη ταῦτα οὐδόλως ἀποβαίνουσιν ἀφόρητα. Καὶ πράγματι διατείνονταί τινες, ὅτι ταῦτα εἶνε δι' αὐτὴν πλεονέκτημα. Δὲν συμμερίζομαι ἐντελῶς τὴν γνώμην ταύτην. Τὸ χρέος ὅμως θεωρητέον ὡς τὸ τίμημα διὰ τὴν θέσιν, ἣν αἱ βρεττανικαὶ νῆσοι ἐκτήσαντο, καὶ ἥτις εἶνε ὅλως δυσανάλογος πρὸς τὰ γεωγραφικὰ αὐτῶν ὅρια. Τινὰς τῶν πολέμων, πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ὁποίων συνήφθη τὸ χρέος, ἴσως ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ ἡ Ἀγγλία ἢ ν' ἀποπερατώσῃ συντομώτερον· ἀλλ' ἄλλοι τούτων ἦσαν ἀναγκαιότατοι, καὶ λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀναγκαίους καὶ τοὺς ἀπαραιτήτους, θέλει ὁμολογήσει, ὅτι εἶνε δικαιότατον, οἱ μεταγενέστεροι νὰ βαστάσωσι μέρος τοῦ φορτίου, ἀφοῦ πρόκειται νὰ συμμετάσχωσι τῆς πείρας καὶ τῶν ὠφελειῶν, ἃς ἐκεῖνοι ἐξησφάλισαν.

Ὁ ἀκόλουθος πίναξ καταδεικνύει τὸ ποσὸν τοῦ δημοσίου χρέους (παγίου τε καὶ προσκαίρου) κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τῆς ἀγγλικῆς ἱστορίας μέχρι τοῦ ἔτους 1879.

Ἔτος	Αἰτία	Ποσόν
1688	Κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν Γουλιέλμου Βου.) λίρ.	664.263
1702	» » βασιλίσσης Ἄννης	16.500.000
1714	» » Γεωργίου Ιου.	54.000.000
1749	Κατὰ τὸ τέλος τοῦ Ἱσπανικοῦ πολέμου.	78.000.000
1763	. . . ἑπταετοῦς πολέμου.	139.000.000
1786	Τρία ἔτη μετὰ τὸν ἀμερικανικὸν πόλεμον.	268.000.000
1798	Μετὰ τὴν ἰρλανδικὴν ἐπανάστασιν καὶ τὸν πρὸς ξένα κράτη πόλεμον.	462.000.000
1802	Κατὰ τὸ πέρας τοῦ ἐπαναστατικοῦ τῆς Γαλλίας πολέμου.	571.000.000
1814	Κατὰ τὸ πέρας τοῦ κατὰ τοῦ Ναπολέοντ. Α'. πολέμου.	865.000.000
1817	Κατὰ τὴν συγχώνευσιν τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ ἰρλανδικοῦ ταμείου.	840.850.492
1850	. . . .	790.927.016
1856	Κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρὸς τὴν Ρωσσίαν πολ.	803.913.694
1860	. . . .	804.285.270
1864	. . . .	811.290.829
1866	. . . .	807.563.924
1869	. . . .	805.480.164
1870	. . . .	801.406.561
1871	. . . .	796.104.155
1872	. . . .	792.661.132
1873	. . . .	385.764.762
1874	. . . .	779.283.245
1875	. . . .	775.348.386
1876	. . . .	776.970.544
1877	. . . .	775.873.713
1878	. . . .	777.781.596
1879	. . . .	778.078.840

Αἱ κατὰ μέσον ὅρον πρόσοδοι τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γουλιέλμου Γ' ἀνέβαινον περίπου εἰς 4.000.000 λιρῶν. Αἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας Γεωργίου Α'. εἰς 6.000.000. Αἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας Γεωργίου Β'. εἰς 8.000.000. Κατὰ τὸ ἔτος 1788 ἀνέβησαν αὗται εἰς 15.572.971.300 λιρ. Κατὰ τὸ 1820 οἱ εἰσπραχθέντες φόροι ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ ἀνέβησαν εἰς 65.599.570 λίρ.

»	1825 ἠλαττώθησαν . . εἰς	62.871.300
»	1830 ἦσαν	55.431.317
»	1835	50.494.732
»	1845	51.067.856
»	1850	52.951.478
»	1755 διαρκοῦντος τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου.	84.505.788
»	1864	70.313.000
»	1869	72.591.991
»	1870	75.434.252
»	1871	69.945.220
»	1872	74.708.314
»	1873	76.608.770
»	1874	77.335.657
»	1875	74.921.873
»	1876	77.131.693
»	1877	78.565.036
»	1878	79.763.299
»	1879	83.115.972

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαφορὰν ἥτις ὑπάρχει ἐν τῇ ἀξίᾳ μεταξὺ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, σύνηθες ἦτο νὰ λέγηται, ὅτι ἀπεδείκνυεν αὕτη καχεκτικὴν τοῦ ἐμπορίου κατάστασιν. Ὁ ἐμπορικὸς ἰσολογισμός, ὡς ἐλέγετο, ἦτο δυσμενὴς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, διότι «ἐλάμβανεν» αὕτη πλείονα ἢ ὅσα «ἐδίδεν». Ἡ πλάνη τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου ἀποβαίνει καταφανής, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἀγγλία κέκτηται περιουσίαν ἐν παντὶ σχεδὸν μέρει τοῦ κόσμου, καὶ ὅτι μέγα μέρος τῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων εἶνε ἴδιον αὐτῆς προϊόν, δι' ὃ κατὰ συνέπειαν οὐδὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

—

Κύριός τις ἐν Τακόμα ἔδωκεν ἐσχάτως γεῦμα εἰς 30 ἄτομα, ὡς ἑστιατόριον δὲ ἐχρησίμευσεν ὁ κορμὸς δένδρου εἰς τι κτῆμά του.

* * *

Ἐν Ἰαπωνίᾳ οἱ σιδηρόδρομοι μεγάλως ὁσημέραι ἐξαπλοῦνται. Οὕτω κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς κατεσκευάσθη σιδηροδρομικὴ γραμμὴ 670 μιλίων.

* * *

Πρὸς τὸ παρὸν 128 γυναῖκες ἔλαβον πιστοποιητικὰ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου· 35 δὲ ἔλαβον πιστοποιητικὰ τιμῆς καὶ 21 διπλώματα.

* * *

Ἓν ἐκ τῶν προνομίων, ἃ χαίρουσιν οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι Λονδίνου, εἶνε ὅτι δύνανται νὰ ὁδηγῶσι μεθ' ἑαυτῶν δύο κυρίας εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ὁποῖον δίδει ἐτησίως ὁ λόρδος δήμαρχος, ἄνευ εἰσιτηρίου.

* * *

Ὁ Τζὸν Πάρνελ, ἀδελφὸς τοῦ ἀποθανόντος ἡγέτου τῶν Ἰρλανδῶν, ζῇ ὑπηρετῶν ἔν τινι ὑποστατικῷ ἐν Γεωργίᾳ, περιγράφεται δὲ ὡς ἄνθρωπος 47 ἐτῶν, φέρων χο δροειδῆ μαύρην ἐνδυμασίαν καὶ τετριμμένον πλατύγυρον πῖλον.

* * *

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωχῶν ἐν Λονδίνῳ ἠλαττώθη σημαντικῶς ἀπὸ τοῦ 1857. Κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον ἐδόθησαν βοηθήματα εἰς 85,000 πτωχοὺς καθ' ἑβδομάδα, ἤτοι εἰς 20 ἕως 30 ἄτομα ἐπὶ χιλίων κατοίκων. Τῷ 1868 ἡ ἀναλογία ἦτο 41—42 ἐπὶ 1000.

* * *

Οἱ Ἰνδοὶ τοῦ Νέου Μεξικοῦ ἔχουσι περίεργα βαρόμετρα. Ὅτε τὰ κλεῖθρα τῶν οἰκιῶν ὑγραίνονται, εἶνε βέβαιοι ὅτι ἀναμφιβόλως θὰ βρέξῃ.

* * *

Τὸ γενικὸν ἀπογραφικὸν γραφεῖον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπολογίζει ὅτι μέχρι τοῦ 1891 ὁ πληθυσμὸς τῶν χωρῶν τούτων ἀνέρχεται εἰς 67,803,059.

* * *

Τετρακόσια ἑκατομμύρια λιρῶν διαθέτουσι τὰ γαλακτοκομεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Πρὸς προμήθειαν δὲ τοῦ γάλακτος ἀπαιτοῦνται δεκαπέντε ἑκατομμύρια ἀγελάδες καὶ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν διὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα.

* * *

Ἡ δουλεία ὑφίσταται εἰσέτι εἰς τὰς Πορτογαλλικὰς Ἰνδίας. Εἷς πλούσιος ἰθαγενὴς εἰς Καλλόδαν εἶνε κάτοχος χωρίου ἐκ 32 καλυβῶν, ὅλοι δὲ οἱ κάτοικοι εἶνε σκλάβοι αὐτοῦ καὶ ἰδιοκτησίαι του.

* * *

Ἡ ἐπίσημος ἅμαξα τοῦ λόρδου δημάρχου τοῦ Λονδίνου κατεσκευάσθη τῷ 1767, τὸ ἀντίτιμον δὲ αὐτῆς, ἀνερχόμενον εἰς 1,065 λίρας, κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ νεωτέρου ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων. Ὁ Κιπριάνης ἐζωγράφησε τὰ φατνώματα, αἱ ἄριστα δ' ἐπεξειργασμέναι γλυφαὶ ἐξετελέσθησαν ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀρίστων καλλιτεχνῶν τοῦ αἰῶνος.

* * *

Ἐπὶ τῆς χερσονήσου Μαγκισλάκ, ἐν τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ, ὑπάρχουσι πέντε μικραὶ λίμναι. Μία ἐξ αὐτῶν καλύπτεται ἐκ κρυστάλλων ἅλατος, ἅτινα εἶνε τόσον ἰσχυρά, ὥστε ὑποβαστάζουσιν ἀνθρώπους καὶ ζῷα διαπερῶντας τὴν λίμνην πεζῇ· ἑτέρα εἶνε στρογγύλη ὡς κύκλος, τὰ ὕδατα δὲ αὐτῆς ἔχουσιν ὡραῖον ῥόδινον χρῶμα. Αἱ ἐκ κρυστάλλων ἅλατος ὄχθαι αὐτῆς σχηματίζουσιν ἕδρανα, λευκὰ ὡς ἡ χιών, ἅτινα οὐ μόνον ἐναλλάσσουσιν ὅλα τὰ χρώματα ἀπὸ τοῦ ἴου μέχρι τοῦ βαθέος ἐρυθροῦ, ἀλλὰ καὶ ἀναδίδουσι παράδοξον εὐωδίαν εἰς ἄκρον εὐάρεστον.

* * *

Αἱ κηδεῖαι ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ νῦν ὑφιστάμενον σύστημα κατατάσσονται εἰς δέκα διάφορα εἴδη, αἱ τιμαὶ δὲ προσδιορίζονται συμφώνως πρὸς τὴν κλάσιν, μία δὲ μεγάλη ἑταιρία ἔχει τὸ μονοπώλιον ὅλων αὐτῶν. Εἰς τὰς πρώτας ἓξ τάξεις αἱ τιμαὶ τῶν κηδειῶν ποικίλλουσιν ἀπὸ 8,000 φράγκα εἰς 109. Ἀλλ' ἡ ὀγδόη κλάσις εἶνε 22 φράγκα, ἐννάτη 8 φράγκα καὶ ἡ δεκάτη δωρεάν. Τοιαῦται δὲ δωρεὰν ἐνταφιάσεις γίνονται εἰς Παρισίους 32,000 μέχρι 35,000.

* * *

Ὁ εὐνοούμενος ποιητὴς τῆς αὐτοκρατείρας Ἐλισάβετ τῆς Αὐστρίας εἶνε ὁ Ἐρρῖκος Χάϊνε.

21 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἡ Ἐμινέ.

(συνέχεια).

— Ἀλῆ μου ! φωταγωγὲ τῆς ψυχῆς μου λύχνε Ἀλῆ ! ἐβιάσθην νὰ ὑπάγω δι' ὑπόθεσιν ἰδικήν σου... ἐγὼ ἐγνωστοποίησα εἰς αὐτὸν τὴν σύλληψιν τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῆς σου, καὶ μ' ἔδωσε τὰ λύτρα των, τὰ ὁποῖα φέρω ἐδῶ εἰς τὸν κόλπον μου.

— Πῶς ; δὲν σ' ἐννοῶ.

— Δὲν ἐπιδέχεται ἐξηγήσεις ὁ σκοπός μου !.. περίμενε τὸ ἀποτέλεσμα... ἀλλ' ἂν λυτρώσω τὴν Χάνκων καὶ τὴν ἀδελφήν σου τότε θέλεις μακρύτερα ἀναβάλλει τὸν γάμον μας ; ἡ ὑπερήφανος Χάνκω καὶ πάλιν θὰ σοὶ ἀρνηθῇ τὴν ἄδειαν.

— Ὄχι ! μὰ τὸν Προφήτην !.. ἂν ἡ μήτηρ μου μ' ἐμποδίσῃ καὶ τὴν φορὰν ταύτην, σοὶ δίδω δεκάκις τὸν λόγον τοῦ Ἀλῆ, ὅτι θὰ γείνῃς παραυτὰ ἡ πρωτίστη τῶν συζύγων μου· πλὴν ἄγγελέ μου ἂς σπεύσωμεν εἰς τὸ Γαρδίκι.... πρέπει εἰς δύο ἡμέρας νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ, ἄλλως οὐδεὶς γνωρίζει τί δύναται νὰ συμβῇ.

—Περίμενε, μὴ βιάζεσαι, Ἀλῆ, σ' εὐχαριστῶ, τώρα σὲ πιστεύω,... εἶπεν ἡ γυφτοποῦλα διὰ θερμῶν φιλημάτων ἀσπαζομένη αὐτόν... Ἀλλ' ἐνθυμεῖσαι πρὸς τίνα σκοπὸν ἤλθομεν εἰς Μαυροβούνι ;

— Ναί !... ἰδοὺ τί ἠδυνήθην νὰ λάβω παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἐνόρκῳ συμφωνίᾳ τοῦ μηδέποτε εἰς τὸ ἑξῆς νὰ μὴ τὸν ἐνοχλήσω... μηδὲ νὰ ἔλθω ἐνταῦθα μὲ κίνδυνον τοῦ νὰ τὸν ἐνοχοποιήσω... ἰδοὺ τί μ' ἔδωσεν ὁ καλὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ὁ Ἱερώνυμος, εἶπεν ὁ Ἀλῆς καὶ ἔσυρεν ἐκ τοῦ κόλπου του βαλάντιον περιέχον χρυσᾶ νομίσματα.

— Πόσα εἶνε ; ἠρώτησεν ἡ Ἀθιγγανὴ ζυγίζουσα τὸ βαλάντιον ἐν τῇ παλάμῃ της.

— Μοὶ εἶπεν, ὅτι ἐμπεριέχονται διακόσια βενέτικα... οὔτε διὰ τοὺς χρεωστουμένους μισθοὺς τῶν παλληκαριῶν μου δὲν θὰ ἀρκέσουν.

— Δὲν ἀρκοῦν οὔτε διὰ τὸν ὁλικὸν σκοπόν, οὔτε διὰ τὸν μερικόν... χρειαζόμεθα τοὐλάχιστον ἄλλας δέκα χιλιάδας.

— Καὶ ποῦ θὰ εὕρῃς τοσοῦτον ποσόν, Ζιδρέ ; ἐκστατικῶς ἔκραξεν ὁ νέος βέης... ἀπελπισία ! διὰ τοσοῦτον χρυσὸν μέλλουν νὰ ἐξαγορασθῶσιν αἱ δυστυχεῖς ἐκεῖναι γυναῖκες !

— Τὰς γυναῖκάς θὰ τὰς ἐξαγοράσωμεν δι' ὀλίγου χρυσίου καὶ διὰ τούτων μόνον, εἶπεν ἡ Ἀθιγγανὴ μετὰ πεποιθήσεως δεικνύουσα τὰ ἐν τῷ κόλπῳ της φάρμακα... ὁμιλῶ διὰ τὸν ἄλλον σκοπὸν τὸν ὑψηλότερον, τὸ στάδιον σου καὶ τὸ στάδιόν μου, νὰ γείνῃς πασᾶς τοῦ Βερατίου ἢ τῶν Ἰωαννίνων.

— Ὤ ! ἄφησον τὰ ὄνειρατα ταῦτα, χρυσῆ μου ἀγάπη Ζιδρέ, πλέον ἔχει καιρὸν νὰ διαλογίζηται τοιαῦτα, ὅταν οἱ Γαρδικιῶται συνέλαβον τὸ κύριον ὑποστήριγμά μου ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν ἀνδρείαν μητέρα μου... ἂν δυνηθῶ νὰ σώσω αὐτὴν καθὼς καὶ ἐμαυτὸν ἀπὸ τὴν καταδρομὴν τῆς τύχης τοῦτο μὲ ἀρκεῖ, τὰ λοιπά, τὰ γνωρίζω, εἶνε ἀκατόρθωτα.

— Λοιπὸν δὲν νομίζεις εἶνε ἕτερον ὑποστήριγμά σου, ἀχάριστε;... ἔσο γενναιότερος καὶ μεγαλόψυχος· ὁ δειλὸς ἄνθρωπος ἀπέναντι κατορθωτῶν πραγμάτων, μάθε Ἀλῆ, ὅτι εἶνε ἀνάξιος τῆς πλάσεως τοῦ γένους ἐπεσκέφθη τὸν ἰατρόν ἐπὶ σκοπῷ τὰ ἐσκέφθη διὰ σεῖνα σου καὶ τὸν προετοιμάσω, ἵνα ἀνοίξῃ τὸ θησαυροφυλάκιον του εἰς τὴν ἐμφάνισίν σου· ἐσφάλησαν, ὅτι ἐχρεώστει νὰ πράξῃ τοῦτο, διότι ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ πατρός σου ἀπέκτησε τὴν μεγάλην του περιουσίαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ πατρός σου ἐπηύξησε ταύτην εἰς Ἰωάννινα, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀλίγων λόγων τοῦ καὶ μιᾶς ἢ δύο ἐρωτήσεων, τὰς ὁποίας τῷ ἀπηύθυνα ἐνόησα, ὅτι ἂν καὶ ῥάθα φέρεται διὰ τὴν τύχην σου καὶ διὰ τὴν τῆς Χάνκως, δὲν δύναται ὅμως νὰ σὲ ὑποστηρίξῃ ἀφ' οὗ ἀνεδέχθη τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ψευδοπέτρου τῆς Ρωσσίας.

— Πῶς Ζιδρέ, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος δὲν εἶνε ὁ ἀληθὴς Πέτρος ὁ Γ'.

— Ἀνοησία νὰ πιστεύῃς τοιαῦτα· ἀγύρτης, χυδαῖος καὶ τίποτε περισσότερον εἶνε ὁ μικρὸς ἐκεῖνος Στέφανος... ἰδοὺ πῶς τὸν ἀνεκάλυψα· ἅμα ἔφθασα εἰς Μαυροβούνιον διηυθύνθην εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἰατροῦ ἔχουσα τὸ κλειδίον εἰσέδυσα ἀοράτως μέχρι τοῦ κοιτῶνός του, ὅπου ἀκούσασα συνδιάλεξιν ὑφειμένῃ τῇ φωνῇ... δὲν ἐπροχώρησα καὶ κρυβεῖσα ὄπισθεν τῆς θύρας διέκρινα ἐκεῖθεν τοὺς δύο ἀρχιερεῖς τῆς Σάβας καὶ Πέκης, τὸν Δὲ-λα-Λάνσην καὶ τὸν μικρὸν Στέφανον ὁμοῦ συσκεπτομένους, τίνι τρόπῳ νὰ ὁπλίσωσι τοὺς Μαυροβουνιώτας καὶ ἅπαντας τοὺς χριστιανοὺς κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ Σουλτάνου. Ὁ μικρὸς Στέφανος, ὅστις δὲν ἀμοιρεῖ εὐγλωττίας καὶ πειθοῦς, ἐκράτει τὴν κεφαλήν του μετ' ὑπερηφανείας μείζονος τῆς τοῦ εἰδώλου τοῦ Ναβουχοδονόσορος καὶ ἐδημηγόρει· «τοὺς ἀπονωθρωθέντας λαοὺς ἐκ τῆς δουλείας δὲν δυνάμεθα νὰ διεγείρωμεν εἰμὴ μόνον διὰ τῶν θαυμάτων ἔλεγεν, ἄλλως κρούομεν ἄκμονα ἐπὶ ἄκμονος· παρ' αὐτοῖς ὑπάρχει ἄφθονος ἡ δεισιδαιμονία· ἀντὶ νὰ ζητήσωμεν νὰ ἄρωμεν ἀπ' αὐτῶν τὴν δεισιδαιμονίαν ἂς στηρίξωμεν καὶ ἂς διαχειρισθῶμεν αὐτήν, καὶ ἂς πλέξωμεν τὸ σχοινίον, δι' οὗ δένοντες τὸν τράχηλον των θέλομεν τοὺς σύρει εἰς τὰ θελήσεις μας. Ἤμην ποτὲ σωματοφύλαξ τοῦ δυστυχοῦς Πέτρου τοῦ Γ'. καὶ τοῦ ἔλεγον τὰ αὐτά, πλὴν δὲν μὲ ἤκουεν, ἀλλ' ἐβάδιζεν ἄλλως πως, δι' ὃ καὶ ἔχασε ζωὴν καὶ θρόνον. Ναί ! σεβασμιώτατοί μου ἄνδρες, ἐπιποθῶν ὁ ἀγαθὸς οὗτος μονάρχης τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Ρώσσων ἔκρουε τὸν ἄκμονα ἐπὶ τοῦ ἄκμονος, τουτέστι κατήργησε διὰ μιᾶς τὴν καγγελαρίαν, δικαστήριον σκληρὸν μὲν καὶ τυραννικὸν πλὴν ἀγαπώμενον παρὰ τῆς ἀριστοκρατίας, δυσηρέστησε τοὺς εὐγενεῖς του, ἠθέλησε νὰ εἰσαγάγῃ παρακαίρους μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν καὶ ἄλλα πολλὰ πράγματα. Ἡ μανία αὕτη τῶν μεταρρυθμίσεων τὸν ἠφάνισεν, ἔκαμε τὸν λαὸν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκθρόνισίν του, νὰ τὸν ῥίψῃ εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἀναβιβάσῃ τὴν Αἰκατερίνην εἰς τὸν θρόνον· πάντες δὲν ἀγνοοῦσι τὴν τύχην αὐτοῦ, ἂν καὶ εἶνε βέβαιον, ὅτι ἐντὸς ἑβδομάδος μετὰ τὴν ἐκθρόνισίν του μετέβη εἰς τὸν ἄλλον κόσμον. Ἐν τούτοις τὸ στάδιον ἀφέθη ἐλεύθερον. Εἰς τὴν πόλιν Βορονέτζην εἷς ὑποδηματοποιὸς ἐκήρυξεν, ὅτι ἦτο Πέτρος ὁ Γ' καὶ ἔσυρεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του τοὺς Κοζάκους τοῦ Δὼν κατὰ τῆς Αἰκατερίνης. Εἰς τὴν Κοπέγκαν εἷς λιποτάκτης τοῦ συντάγματος τοῦ Ὀρλὼφ ὁ Τζερνισχέφ λέγει καὶ οὗτος, ὅτι εἶνε Πέτρος ὁ Γ'. καὶ ἄγει καὶ φέρει τὴν Κριμαίαν καὶ οἱ ἱερεῖς ἑτοιμάζονται νὰ τὸν στέψωσι αὐτοκράτορα. Εἰς τρίτος ἐκ τῶν δούλων τοῦ Βορωντζὼφ καὶ εἰς τέταρτος, δραπέτης ἐκ τῶν εἱρκτῶν τῆς Ἰρκούτζης φιλονεικοῦσιν ἕκαστος ἐπιμόνως τὸ ὄνομα καὶ στέμμα τῆς αὐτοκρατορικῆς του Μεγαλειότητος· οὐδεὶς ὅμως αὐτῶν ἔχει δικαίωμα νὰ περιβληθῇ διὰ τοιαύτης πορφύρας ὅσον ἐγώ, διότι οὐδεὶς κινεῖται ὑπὸ αἰτίων οὕτως ἱερῶν ! Τοῦτο λέγω οὐχὶ ἐξ ἐγωϊσμοῦ, φιλαυτίας ἢ ἀτομικῶν συμφερόντων ὠθούμενος, ἀλλὰ διὰ νὰ χρησιμεύσω ὄργανον ὑμῶν τῶν ἐκλεξάντων με, ὄργανον οὐρανοῦ, ὄργανον ζωτικὸν τοῦ μεμαραμένου ἔθνους. Ναί ! ὦ σύνδικοι τοῦ ἔθνους ! ... τὸ ἐπαναλέγω, κατ' οὐδένα ἄλλον τρόπον τὸ δυστυχὲς τοῦτο ἔθνος, τὸ ἐν τῷ τέλματι τῆς δουλείας καταποντισθὲν δύναται ν' ἀναζωπυρηθῇ εἰμὴ μόνον διὰ τοῦ φανατισμοῦ, τῆς θρησκείας καὶ τῆς καλῆς χρήσεως, ἂν μοὶ ἐπιτραπῇ ἡ φράσις μας φιλοσοφική γ' ά γ υ ρ τ ε ί α ς.

— Οἱ χριστιανοὶ τοῦ Μαυροβουνίου δὲν εἶνε χριστιανοὶ τῆς Τουρκίας, διέκοψεν ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Σάβας... τὸ Μαυροβούνιον δύναται νὰ δράξῃ τὰ ὅπλα εἰρηνικῶς χωρὶς οἱ ἄλλοι χριστιανοὶ νὰ τολμήσωσι νὰ ἐγερθῶσιν, πλὴν ὅταν ἀκουσθῇ καὶ θετικῶς πιστευθῇ, ὅτι ὁ ἴδιος Καῖσαρ τῆς Ἄρκτου ἐγκατέλιπε τὸν θρόνον του, ἐφυγαδεύθη μεθ' ἡμῶν καὶ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς μας θὰ ἴδητε ὅλας τὰς ἀλβανικὰς φυλὰς νὰ συνασπισθῶσι περὶ αὐτόν... τὸ ὄνομα Πέτρος εἶνε ἐγγύησις εἰς ἕκαστον χριστιανόν, διαβατήριον εἰς ἕκαστον ἕλληνα· θὰ ἀναβῇ τοιαύτη φλὸξ εἰς ὅλας τὰς γωνίας τοῦ βασιλείου !... οἱ κοιμώμενοι θὰ ἐξυπνήσωσιν, οἱ ἀπαθέστεροι θὰ ἐρεθισθῶσιν, ἡ ὀμίχλη τοῦ θανάτου θὰ παλαίσῃ μὲ τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας καὶ τέλος ὁ ἥλιος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ ἴδιος Ἰησοῦς Χριστὸς μας θέλει διαλύσει καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀχλὺν τοῦ ἐπικρατοῦντος σκότους, ἵνα δείξῃ τὴν [illegible]

— Ἀφοῦ τὰ πράγματα ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, προσέθεσεν ὁ ἰατρὸς Δὲ-λα-Λάνσης, ἀφοῦ πάντες οἱ Μαυροβουνιῶται ἐδέχθησαν τὸν πόλεμον καὶ πιστεύουν ὅτι εἶσαι Πέτρος ὁ Γ'. οὐδεὶς πλέον δύναται νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, πρέπει νὰ κηρύξητε εἰς τὰς ἐκκλησίας, πρέπει ὅλοι νὰ συνδράμωσι διὰ νὰ ἐξασφαλισθῶσι τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος· ὅταν τοῦτο γένῃ, ἀναμφιβόλως πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους νὰ τοὺς ἀναγκάσω νὰ ὑπογράψωσι δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ παλμοῦ, ὅστις ἀναμφιβόλως θέλει διαρκέσει μέχρι θανάτου ἢ ἐλευθερίας... τὸ κατ' ἐμέ, προκειμένου περὶ ἀπελευθερώσεως τοῦ σταυροῦ, ἄσμενος καταθέτω εἰς τὸν δίσκον τοῦ Μαυροβουνίου μέχρις ὀβολοῦ τὴν περιουσίαν μου.»

— Οἱ λόγοι οὗτοι, τὸ ὁμολογῶ, διεπέρασαν τὴν καρδίαν μου ὡς μάχαιρα, διότι γνωρίζουσα τὸν ἄνθρωπον ἐνθυμήθην, ὅτι ἦτον ἀδύνατον, ὕστερον ἀπὸ τοιαύτην ὑπόσχεσιν, νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἀλῆν μου ὅπως κυριεύσῃ τὸ Τεπελένιον. Ἡσύχως τότε καὶ ἀοράτως ἀπεσύρθην, ἤνοιξα τὴν θύραν καὶ ἀνεχώρησα, φοβηθεῖσα μὴ ἀνακαλυφθῶ καὶ τότε μήτε ὁ ἰατρὸς μήτε ἄλλος τις δυνηθῇ νὰ μὲ λυτρώσῃ στενοτάτης φυλακῆς ἢ ἐνδεχομένης δολοφονίας εἰς ἐξασφάλισιν τοῦ ἀποκρύφου αὐτῶν. Σοὶ εἶπον, Ἀλῆ, ὅτι ὁ δειλὸς ἄνθρωπος εἶνε ἀνάξιος νὰ καλῆται ὂν λογικόν. Ἂν λοιπὸν οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ Μαυροβουνίου, οἱ Σιρδάραι καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀφελεῖς λαοὶ δὲν δειλιῶσι νὰ παραδεχθῶσιν ἕνα τυχοδιώκτην, νὰ τὸν παρουσιάσωσιν εἰς τὸν λαόν, ὅπως τὸν προσκυνήσῃ καὶ νὰ χύσωσι τὸ αἷμα των ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅπως τὸν στέψωσιν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου, διατί σύ, ὅστις εἶσαι γεννημένος βέης, ὅστις φέρεις εἰς τὰς φλέβας σου τὸ αἷμα τοῦ Μουκτὰρ βέη τοῦ ἐνδόξως πεσόντος εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Κερκύρας καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ἀθάνατον ξίφος κρατεῖς σύ, λέγω, ὁ ἔχων ὅλα τὰ προσόντα, σὺ νὰ ἀποδειλιάσῃς καὶ νὰ ἀποκαρδιωθῇς ; Ὅταν ὁ ὄφις στρέφῃ τὰ δακτυλίδιά του, καὶ μὲ τὴν κέρκον του σύρῃ τοὺς θάμνους καὶ συρίζῃ, οἱ ἄνθρωποι φοβοῦνται καὶ φεύγουν μακρὰν του. Ἀλῆ μου, τὸ γνωρίζεις· πλὴν ὅταν κουλουριασμένος καὶ ναρκωμένος κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τότε τὸν πλησιάζουσι καὶ διὰ μεγάλου λίθου κατασυντρίβουσι τὴν κεφαλήν του. Ἡ τύχη εἶνε σκληρὰ μόνον κατὰ τῶν δειλῶν καὶ ἀδρανῶν ἀνθρώπων· πάλαισον μετ' ἐπιμονῆς καὶ ἀνδρίας κατ' αὐτῆς καὶ θέλεις εὕρει αὐτὴν τὴν δειλοτάτην τὴν μᾶλα ἄστατον καὶ τρυφηλὴν γυναῖκα τοῦ κόσμου, θέλεις τὴν νικήσει... ἀλλ' ἂν ἐξ ἄλλου νομίζῃς, ὅτι δύνασαι νὰ δράξῃς τοὺς ὑψηλοτέρους κλάδους τοῦ δένδρου τῆς φιλοδοξίας καὶ τοῦ μεγαλείου χωρὶς νὰ πηδήσῃς, χωρὶς νὰ παλαίσῃς, χωρὶς νὰ σχίσῃς τινὰ τῶν ἱματίων σου ἢ νὰ ἐκδάρῃς μέρος τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ σώματός σου, ἀπατᾶσαι Ἀλῆ· πρὸς τοιοῦτον μέγαν σκοπὸν πιθανὸν νὰ χάσῃς καὶ μητέρα καὶ ἀδελφὴν καὶ κάθε ἄλλον συγγενῆ ἢ φίλον, ἀλλ' ἡ ἀπώλεια των δὲν πρέπει νὰ εἶνε δι' ἐσὲ βολὴ θανάτου, δὲν πρέπει δηλ. ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ ἐξαπλωθῇς εἰς τὸ ἔδαφος μὲ σκοπὸν καὶ ἀπόφασιν νὰ συναποθάνῃς μετ' αὐτῶν, ἵνα ποτὲ πλέον μὴ ἐγερθῇς. Τὰ τοιαῦτα δυστυχήματα εἰς τὸν βίον πρέπει νὰ τὰ θεωρῇς ὡς τὰς βροχερὰς ἢ ὀμιχλώδεις ἡμέρας, καθ' ἃς δὲν δύνασαι νὰ ἐξέλθῃς τοῦ οἴκου σου.

Οἱ εἰς ἀπόγνωσιν καὶ αὐτοκτονίαν διὰ τὰ τοιαῦτα καταντοῦντες, γλυκέ μου Ἀλῆ, θεωροῦνται μονομανεῖς, ὑποχονδριακοὶ καὶ οἱ δειλότατοι τῶν ἀνθρώπων...Ἀλῆ, πουλί μου φαιδρύνθητι ... πίστευον εἰς τὴν Ζιδρέ σου... ἔσο πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς αὐτὴν καὶ θέλεις ἰδεῖ πόσον ὑψηλὰ θὰ σὲ ἀναβιβάσῃ ... ἐνταῦθα εἰς τὸν κόλπον τοῦτον φέρω ἑκατομμύρια φλωρίων, φέρω ὅλα τὰ χρυσωρυχεῖα τῆς Ἠπείρου τὸ γνωρίζεις ;

Ὁ Ἀλῆς ἀνετινάχθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὄρθιος καὶ σφίγγων εἰς τὰς ἀγκάλας του τὴν Ἀθιγγάνην ἔκραξεν.

— Ἔχεις δίκαιον, ἔχεις δίκαιον Ζιδρέ, φαεινέ μου ἀστήρ ! ... ἂν δὲν ἦσο σὺ νὰ μ' ἐγκαρδιώνῃς μὲ τὴν γενναίαν ψυχήν σου, δὲν ἤθελον ὑπάρχει ἤδη. Ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι τὸ μελισταγὲς στόμα σου περιέχει τοσαύτην πειθώ, Ζιδρέ, ὑπάρχει τι, τὸ ὁποῖον μὲ κάμει νὰ δυσπιστῶ καὶ νὰ ἀμφιβάλλω εἰς τὸ κατορθωτὸν τῶν μελετωμένων σχεδίων μας.

— Ὁποῖον ; ... λέγε ! ... νομίζω ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ... ὁ ἰατρὸς μ' ἔδωσε τοιαῦτα μέσα ἀπόψε, δι' ὧν δύναμαι ὡς πυροτέχνημα ν' ἀνάψω ἐν μιᾷ νυκτὶ ὁλόκληρον τὴν Τουρκίαν πρὸς χάριν σου, ἂν θελήσῃς, χρυσέ μου Ἀλῆ!

— Ὢ φαντασία ἀπέραντος !... ὦ φαντασία γονιμωτέρα καὶ τοῦ βακχευτικοῦ ἀμπελῶνος Κερζερὼμ τῆς Φεριστάν ! κελαδεῖς εἰς τὰ ὦτά μου ὡς γλυκὺ ἐζάρ, ὡς τὴν πρωϊνὴν ἀηδόνα μουγκαρσχὲρ τῆς Ἐρζερούμ ... ἀλλὰ σοφόν μου πουλί ἄνευ πολλῶν χιλιάδων φλωρίων τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν πολλοὺς στρατιώτας ; ἢ πάλιν ἄνευ μεγάλου στρατοῦ τί δυνάμεθα νὰ κατορθώσωμεν ... τὸ σχέδιον τοῦ νὰ συλλάβῃς τὴν θυγατέρα τοῦ Τρίκου-Μπρίκου, δι' οὗ ἠθέλησα νὰ ἀργυρολογήσῃς καὶ τὸν Μπρῖκον καὶ τοὺς γονεῖς τῆς κόρης ἀπέτυχεν, ὡς βλέπεις, ἕνεκα τῆς τρικυμίας· δεῖξόν μοι ἀφθονίαν φλωρίων καὶ τότε δὲν θέλω διστάσει νὰ πεισθῶ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν λεγομένων σου.

— Ἀλῆ, φοβοῦμαι, ὅτι εἰς τὴν ἡρωϊκήν καρδίαν σου ὑπάρχει ὀλέθριός τις σπόρος, ὅστις, ἂν δὲν ἀποξηρανθῇ πρὶν βλαστήσῃ, θέλει φέρει πολλὰ προσκόμματα εἰς τὸ στάδιόν σου καὶ μεγάλας ἐν ταὐτῷ εἰς ἐμὲ συμφοράς ... οὗτος εἶνε ἡ φιλοχρηματία, ἢ κάλλιον εἰπεῖν, ἡ φιλαργυρία... Ἀπατᾶσαι Ἀλῆ, φρονῶν, ὅτι διὰ τῶν χρημάτων καὶ μόνων ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ κατορθώσῃ μεγάλα πράγματα εἰς τοὺς τόπους ἰσαύτως.

(ἀκολουθεῖ)

21

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Τὰ ῥαπίσματα.

Οἱ εὐρυθμότεροι τούτων ἐχαρακτήριζον τὴν ἀποσκίρτησιν ταύτην ἀφιλογένειαν, οἱ αὐστηρότεροι συγκοπὴν τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων, οἱ στενότεροι τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν, θρησκευτικὴν ἀποστασίαν καὶ οἱ φανατικώτεροι ἀντιχριστιανισμόν, διὸ μόνον οἱ πενέστεροι καὶ ἄνευ ἔργου ἐνυμφεύθησαν τὰς παλλακίδας των ἢ τὰς οἰκοκυράς των ὅπως εὑρίσκοντες στέγην διαμείνωσιν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ δοκιμάσωσι τὴν τύχην των πρὸ τῆς λιμοκτονίας.

Τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ὀλίγιστα σχεδὸν ἔλαβον χώραν συνοικέσια μεταξὺ τῶν πλουσίων Ἑλλήνων καὶ τῶν μεγάλων οἰκογενειῶν τῆς Ἀγγλίας, ἐνῷ ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ ἄνωθι λόγοι καὶ αἱ προλήψεις καὶ πλεῖσται ἐλάμβανον χώραν ἐπιγαμίαι καὶ ἐπιγαμβρίαι μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν, ὡς ἀνυπερθέτως ἠδύναντο νὰ λάβουν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἤθελε βελτιωθῆ ἡ φυά, τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ θρησκευτικὸν ἡμῶν ζήτημα ἐν Ἀνατολῇ ἤθελεν εὕρει συμπαθείας καὶ ὑποστηρικτὰς ἐν Ἀγγλίᾳ περισσότερον ἢ νῦν.

Ὁ Συνταγματάρχης δὲν ἐπέτρεψε καιρὸν εἰς τὸν κ. Μανουὴλ ν' ἀναπνεύσῃ ἤρξατο ἐν ἀκαρεῖ τὴν ἔφοδον. Παρέστησε τὰς μετοχὰς τῆς ἑταιρίας τῶν ὀρυκτῶν δεκακισχιλίων λιρῶν στερεωτάτην ὑποθήκην.

Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ προσεφέρθη ἀληθῶς ἐμπορικῶς. Εἶπε γαλλιστί.

— Κύριέ μου, οὐδεμίαν δυσκολίαν ἔχω ν' ἀποδεχθῶ τὰ συναλλάγματα, ἂν ἡ Κυρία ἐνταῦθα ἀποδεχθῇ τὸ αὐτὸ ποσὸν τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ αὐτοῦ διαστήματος χρόνου.... ἡ κυρία ἔχει εἰσόδημα ἀνεξάρτητον, ἐγὼ δὲ θέλω δικαιολογήσει τὴν πρᾶξίν μου ταύτην πρὸς τοὺς συνεταίρους μου ἐνυποθηκεύων πρὸς αὐτοὺς τὰς τε ὑπογραφὰς τῆς Κυρίας καὶ τὰς μετοχάς σας.

— Ἔστω, εἶπεν ὁ Συνταγματάρχης· ἡ Κυρία θὰ πράξῃ ὅπως ἐπιθυμεῖτε. Πλήν, τοιαύτη ἦτο ἡ κεκρυμμένη μῆνις του, ὥστε δεινοπαθῶν μόνον ταύτην ὑπέκρυπτεν.

Ἀμφότεροι ἐγνώριζον τί ἔπραττον.

Ὁ μὲν Συνταγματάρχης ἐγνώριζεν ὅτι αἱ ἀποδοχαὶ τῆς συζύγου του δὲν ἦξιζον οὐδὲ ἐν ἄχυρον, ὡς λέγει ὁ λόγος, διότι αὐτὴ ὡς ὕπανδρος δὲν ἦτο ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ Νόμου, ὁ δὲ κύριος Ἐμμανουὴλ ἐκλαμβάνων τὸν γάμον ἄκυρον ὡς ἐκ τῆς διγαμίας ἣν ὁ Συνταγματάρχης ἔπραξε, ἐφρόνει ὅτι ἐν οἱαδήποτε περιπτώσει ἠδύνατο ν' ἀπαιτήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐκ τῆς ἀνυπάνδρου Κυρίας.

Ὁ Συνταγματάρχης μετέφερε τὰς μετοχὰς τῆς ἑταιρίας τῶν ὀρυκτῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ διὰ τακτικοῦ ἐγγράφου (transfer). Αἱ μετοχαὶ αὗται ἦσαν τῶν 10 λιρῶν ἑκάστη. Τούτεστι τρεῖς λίραι πληρωθεῖσαι καὶ ἑπτὰ μέλλουσαι νὰ πληρωθῶσι. Ἐπειδὴ δὲ ἦσαν εἰς ὕψωσιν δύο λιρῶν ἑκάστη, δηλαδὴ πρέμιουμ, ἐνουθέτησε τὸν κ. Ἐμμανουὴλ νὰ τὰς ἐγκαταστιχώσῃ ἀμέσως τὴν ἐπαύριον ἐπ' ὀνόματί του εἰς τὰ βιβλία τῆς ἑταιρίας διὰ περισσοτέραν του ἀσφάλειαν. Ὁ κ. Μανουὴλ μετὰ ἱκανὴν ὥραν μᾶλλον κατηφὴς ἐκαληγύκτισε καὶ ἀπῆλθεν ἔμπλεως συλλογισμῶν.

Ἅμα οὗτος ἀνεχώρησεν, ὁ Συνταγματάρχης λαμβάνων ἐκ τοῦ κόλπου του τὸ ἐρωτικὸν γραμμάτιον τῆς συζύγου του καὶ δεικνύων τοῦτο πρὸς αὐτήν, ψυχρῶς τὴν ἐρώτησεν ἐὰν εἶνε ἰδικόν της.

— Ναί, ἀπεκρίθη αὐτὴ τεθορυβημένη, λαμβάνουσα τὴν ἐπιστολὴν εἰς χεῖράς της, ῥίπτουσα ῥιπὴν ὄμματος ἐπ' αὐτῆς.

— Λοιπὸν μὲ δίδεις νὰ ἐννοήσω Λουΐζα, ὅτι ἐπρόδωσας τὴν τιμήν μου, εἶπεν ὁ Συνταγματάρχης. οὗτινος ἡ ὄψις μετὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν ταύτην ἐγένετο ἀπειλητική.

— Ποτέ! μὰ τὸν ὕψιστον.... ποτὲ εἰς τὴν τιμήν μου! ἔκραξεν αὐτὴ μετὰ φωνῆς συγκεκινημένης, ὀρθωθεῖσα δὲ ἐρρίφθη ἀκαριαίως εἰς τὰ γόνατα ὑψοῦσα τοὺς βραχίονάς της πρὸς τὸν Οὐρανόν.

— Καὶ τί ἄλλο διερμηνεύει ἑκάστη φράσις τῆς ἐπιστολῆς ταύτης Κόμησσα εἶπεν ὁ Συνταγματάρχης ἔκθαμβος εἰς τὴν θέσιν τῆς συζύγου του.

— Καὶ πῶς; νομίζεις ὅτι δὲν δύναται νὰ γράψῃ τις τρυφερὰς καὶ φιλικὰς φράσεις πρὸς ἕνα φίλον χωρὶς νὰ θυσιάσῃ τὴν ὑπόληψίν του; ... χωρὶς νὰ γίνῃ κτῆνος;... ἢ διότι σὺ ἀπεκτηνώθης ζητεῖς νὰ καταβιβάσῃς καὶ ἐμὲ εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ἔκραξεν ὀρθουμένη ἡ νέα γυνὴ καὶ σφενδονίζουσα τὸ γραμμάτιον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ συζύγου της.

Ὁ τρόπος οὗτος ὑπῆρξε λυσιτελέστατος διὰ τὸν ζηλότυπον χαρακτῆρα τοῦ Συνταγματάρχου. Ἔμεινεν ἄλαλος μὲ χαῖνον στόμα· τὰ χαρακτηριστικά του ἐνέφαινον τὴν ἠλιθιότητα.

— Εὐχαριστεῖ τοὺς ἀστέρας σου, ὅτι θεὸς προπύλαιος μὲ διέσωσεν ἐξ ἁμαρτημάτων χειροτέρων ἀφ' ὅτι εἶνε τὸ γράφειν τὰς ἐπιστολὰς ταύτας... Σ' ἐρωτῶ, τίς εἶνε ὁ βίος μου σήμερον;.... Εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητός μου μὲ καθυστέρησας ἅπαντας τοὺς πατρικούς μου φίλους, τοὺς ἰδίους γονεῖς μου πᾶσαν διασκέδασιν, μ' ἔκλεισας ἐν τῇ πολυτελεῖ ταύτῃ φυλακῇ, καὶ ἐνῷ σὺ τρέχεις εἰς τὰς διασκεδάσεις, εἰς τὰς τοῦ βίου ἐξάψεις, ὅπως ἀναζωογονήσῃς τὴν μεμαραμμένην καρδίαν σου, ἐγκαταλιμπάνεις ἀπροστάτευτον ἐμὲ τὴν ἄπειρον, θῦμα τῆς μοναξίας... Σ' ἐρωτῶ, εἶσαι ἄνθρωπος τοῦ κόσμου τούτου; κρίνεις τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους μὲ τοὺς νόμους τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως; ἢ τοὺς θεωρεῖς ἐκ μαρμάρου κατεσκευασμένους, ἄνευ κενοῦ ἐντὸς τοῦ σώματός των, ἐν ᾧ εἶνε κεκλεισμένα ψυχή, καρδία, σπλάγχνα, νεῦρα!.... κατεσπατάλησας τὴν περιουσίαν μου εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς σου εὐχαριστήσεις, διὰ τοῦτο οὐδόλως παραπονοῦμαι, καλῶς ἔχει! καὶ ἄλλην τόσην ἐὰν εἶχον εὐχαρίστως θὰ τὴν ἔδιδον, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐφέρεσο ὡς σύζυγος καὶ ὡς σύζυγος νὰ μὲ ἐπροστάτευες... Ἀλλὰ θεέ μου!... τίς οἶδε ἴσως δὲν εἶμαι οὔτε σύζυγος... Ὁμίλει εἶσαι ἔγγαμος... ἕνα μόνον λόγον σου... πάραυτα θέλω ἀπέλθει εἰς τοὺς γονεῖς μου. Σοὶ ἐγκαταλείπω πᾶν ὅτι ἔχω...

— Λουΐζα, ἀγαπητή μου Λουΐζα τί λέγεις;... Ἀλλ' ὄχι... μ' ἐπρόδωσες καὶ τώρα, διὰ τοῦ ἀδιεξόδου τούτου τρόπου ζητεῖς νὰ κρύψῃς τὴν ἀτιμίαν μου, εἶπεν ὁ Συνταγματάρχης ἐκριπιζόμενος καὶ αὖθις ἐκ τῆς ζηλοτυπίας του.

— Εἶσαι ἀνάξιος ἀπαντήσεως, εἶπεν ἡ κόμησσα, ὑψαύχην πρὸς αὐτὸν ῥίπτουσα τὰ ὄμματα. Ὅταν ἐκμάθῃς νὰ σέβησαι περισσότερον τὸν ἑαυτόν σου, ἂν ὄχι ἐμέ, τότε μόνον θὰ καταδεχθῶ νὰ συνδιαλεχθῶ καὶ πάλιν μετὰ σοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ταῦτα προφέρουσα, ἔστρεψε τὰ νῶτα καὶ ἠρέμα ἐξῆλθε τοῦ δωματίου μεταβᾶσα ἐν τῷ κοιτῶνι της, ἔνθα καὶ ἐκλείσθη.

Τὸ λογικὸν τοῦ κόμητος εὑρίσκετο εἰς μεγάλην ταραχήν. Διὰ πολλὴν ὥραν ἔμεινεν ὄρθιος καὶ ἀρρήμων· εἶτα ἤρχησε νὰ διασχίζῃ τὸν θάλαμον μὲ βήματα μεγάλα, πολυμύρια σκεπτόμενος. Ἡ ἀδειάσειστος ἀταραξία της καὶ τὸ ἐμφαντικώτατον μεγαλεῖον της ἔφερον τέλος τὸν συνταγματάρχην εἰς τὰς φρένας του.

— Εἰς τοιαύτην τρυφερὰν ἡλικίαν ἡ σύζυγός μου, εἶπε, ἔχει περισσότερον νοῦν ἀφ' ὅτι τὴν ἐνόμιζον ἄλλως δὲ πῶς εἶνε δυνατὸν εἰς τοιαύτην ἡλικίαν νὰ εἶνε τοιοῦτος ἄριστος ἠθοποιὸς τῶν αἰσθημάτων τῆς καρδίας;

Μετέβη εἰς τὸν κοιτῶνά της. Ἐνταῦθα ἔλαβε χώραν ἐξήγησις εἰλικρινὴς μεταξὺ τῶν δύο συζύγων.

Τότε ἡ κόμησσα ἐδιηγήθη πάντα ὅσα ἔφθασαν εἰς τὴν ἀκοήν της περὶ τῆς διγαμίας του καὶ δὲν ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ οὔτε κεραίαν τῶν συμβάντων της μὲ τοὺς δύο Γραικούς.

Διὰ συμπλήρωμα τοῦ δράματος, διότι τί ἄλλο ἢ δρᾶμα εἶνε ἡ ἀληθεστάτη αὕτη σκηνή, ὁ Μούλερ διὰ ἀπειλῶν ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἔλαβε πεντάλιρον γραμμάτιον παρὰ τοῦ Πρήτη-Κόκκη, ὅπως διαδώσῃ τὴν εἰρημένην φήμην.

Δι' ἀμοιβὴν τῆς διαγωγῆς του ὁ Μούλερ ἔλαβε ἀρκετὰ ῥαπίσματα ἐπὶ τῶν ὤτων του παρὰ τοῦ συνταγματάρχου, ἀποβληθεὶς τὴν αὐτὴν νύκτα ἐκ τοῦ οἴκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ἡ χηρεία.

Ὁ κόμης Δεβὲρ Λασχατὼ ἐμέμφετο ἑαυτὸν διὰ τὰ λαβόντα χώραν. Καταπεισθεὶς δὲ περὶ τῆς ἀθωότητος τῆς συζύγου του, ἐμαίνετο κατὰ τῶν δύο ἐπιβούλων τῆς τιμῆς του. Ἀλλὰ τί ποιητέον; Νὰ καταδιώξῃ ποινικῶς τὸν Πρήτη-Κόκκην καὶ νὰ γεννήσῃ σκάνδαλον; Τὸ τοιοῦτον ἤθελεν εἶσθαι ἀπρονησία.

Τὴν ἐπαύριον ἔλαβε τὴν σύζυγόν του καὶ μετέβησαν εἰς τὸ Γκρεβζένδ παραπαμέσιον ἐξοχήν, εἰπὼν πρὸς τοὺς ὑπηρέτας ὅτι ἀπήρχοντο εἰς τὴν Ῥίτσμονδ διὰ δύο τρεῖς ἡμέρας, ἐξοχὴν ἀντιδιαμέτρως κειμένην τῆς ἄνωθι. Ἐνταῦθα ἐγκατέλειψε διὰ τινὰς ὥρας τὴν σύζυγόν του καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Ἄστυ τοῦ Λονδίνου διὰ νὰ τακτοποιήσῃ τὰς ὑποθέσεις του, μὲ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Γαλλίαν.

Ὁ κόμης Δεβὲρ Λασχατὼ διὰ τῶν δικηγόρων του πληρώνων τὰς τρεῖς χιλιάδας λίρας ἀποδοχὰς τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀμβροσίου καὶ ὑποθηκεύων δι' ἑπτὰ ἔτη χιλίας λίρας ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς συζύγου του, συνεβίβασε τὰ χρέη αὐτοῦ.

Ἡ νέα κόμησσα διετήρησε πρὸς τοῦτον τὴν ὑπόσχεσίν της μετὰ τῆς ἰδίας μεγαλοψυχίας. Οὗτος δὲ παρέστησε πρὸς αὐτήν, ὅτι ὁ μόνος τρόπος ὅπως ἀποδείξῃ εἰς αὐτήν, ὅτι ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε νυμφευθῆ, ἦτο νὰ δείξῃ πρὸς αὐτὴν τὰ ἐν Γαλλίᾳ ληξιαρχικὰ βιβλία, τὴν ὁδηγήσῃ δὲ εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν ὡς σύζυγόν του.

Ὀφείλομεν ἐνταῦθα νὰ μὴ κρύψωμεν, ὅτι εἰς τὸν αἰφνίδιον ἀποχωρισμὸν μετὰ τοῦ κ. Μανουὴλ ᾐσθάνθη μικρὰν μελαγχολίαν. Ὁ πολύπειρος συνταγματάρχης ἐνεβάτευσεν εἰς τὸ αἴτιον τῆς σκυθρωπότητός της, ἀλλὰ δὲν ἀπέδειξε τὴν ζηλείαν του, περιορισθεὶς ἁπλῶς εἰς τὸ νὰ καταστρέψῃ αὐτὸν ἐν τῷ νῷ αὐτῆς ἐπικρίνων τὸν δύσπιστον τρόπον δι' οὗ ἀπεδέχθη τὰς τρεῖς χιλιάδας λίρας, ζητήσας τὴν ὑπογραφήν της, ἀφοῦ αἱ μετοχαὶ τὰς ὁποίας τῷ ἔδιδε ἦσαν ἀνώτεραι πάσης ἀσφαλείας παρουσιάζουσαι περίσσευμα τοὐλάχιστον πέντε χιλιάδων λιρῶν, ἐὰν ἐπώλει αὐτὰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Ἀλλ' ὁ συνταγματάρχης δὲν ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὴν σύζυγόν του. Ἐγνώριζε καλῶς ἐξ ἑνὸς τῶν διοικητῶν καὶ συμβούλων τῆς ἑταιρίας ὅτι ἦτο μία τῶν δολοεργασιῶν ἐκείνων, αἵτινες ἔπνεον τὰ λοίσθια, καὶ ὅτι αἱ μετοχαὶ αὗται ἤθελον εἶσθαι ἔτι μείζονος ζημίας εἰς οὗτινος τὸ ὄνομα ἤθελον εὑρεθῇ ἐγγεγραμμέναι κατὰ τὴν πτῶσιν τῆς ἑταιρίας. Ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἔμελλε νὰ πληρώσῃ ἑτέρας ἑπτὰ ὀφειλομένας λίρας ἐφ' ἑκάστης μετοχῆς, ἵνα ἐξοφληθῶσι τὰ χρέη τῆς ἑταιρίας, ἢ μᾶλλον αἱ κλοπαὶ καὶ οἱ σφετερισμοὶ τῶν κεφαλαίων τῆς ἑταιρίας παρὰ τῶν συμβούλων καὶ ἱδρυτῶν αὐτῆς.

Ἄρα ὁ κ. Μανουὴλ ἐπαπειλεῖτο μὲ ζημίαν ἑπτὰ χιλιάδων λιρῶν ἐκτὸς τῶν τριῶν τῶν ὁποίων τὰ συναλλάγματα ἀπεδέχθη.

Σημειωτέον, ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολὺ ὀλίγον τὸ δημόσιον τῆς Ἀγγλίας ἐγίνωσκε τὸν εὔτρωτον νόμον τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ὅστις μετὰ πολλὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ 1865—1867 κατελύμανε τοῦτο καὶ εἰς ἄπειρον πενίαν ἔρριψε τοσαύτας χιλιάδας εὐπόρων οἰκογενειῶν. Καὶ ὅμως ὁ νόμος οὗτος ἐγένετο πρὸς ἀναστολὴν συμφορῶν ὁμοίων ἐκείνων ἃς ἐπέφερεν ἡ χρεωκοπία τοῦ Βασιλέως τῶν σιδηροδρόμων Χάτζων. Ὁ συνταγματάρχης Δεβὲρ Λασχατὼ ᾐσθάνθη σάλον ἐπάκρου χαρᾶς, ὅταν τὴν ἐπαύριον ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς ἑταιρίας, ὅτι ὁ κ. Μανουὴλ ἔσπευσε νὰ καταγράψῃ τὰς μετοχὰς ἐπ' ὀνόματί του. Ἀπηλλάχθη ἐν πρώτοις ἐκ τῆς μεγίστης ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς εὐθύνης ἥτις ἐκρέματο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ δεύτερον, ἐγεύετο μικρὰν παρηγορητικὴν ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ ἐπιβουλευθέντος τὴν τιμήν του.

Ὅτε ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ νέα Λουΐζα ταχέως ἐλησμόνησε καὶ τὸν κ. Ἐμμανουὴλ καὶ τὸ παρελθόν, διότι, ὁ Συνταγματάρχης οὔτε μίαν ἡμέραν ἐγκατέλιπε πλέον αὐτὴν μόνην, ἐμετρίασε τὴν οἰνοποσίαν καὶ ἦτο μακρὰν τῶν τυχηρῶν παιγνίων καὶ τῶν κερδοσκοπιῶν.

Ἡ νέα Κόμησσα εὗρε πλεῖστα ἄγνωστα θέλγητρα εἰς τὸν ἀληθῶς πεπαιδευμένον τοῦτον Γάλλον ἀξιωματικόν· εἶχεν ἄπειρα νὰ διηγηθῇ καὶ ἦν κάτοχος πολλῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ὢν στρατιωτικός, διετήρει τῆς νεότητος τὸ πῦρ καὶ τὴν ζωηρότητα, τὰ ὁποῖα εἰς πᾶν ἕτερον τοῦ βίου στάδιον πρωΐμως ἀποσβέννυνται.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως των διὰ Παρισίους ὁ κόμης καὶ ἡ κόμησσα ἐπέστρεψαν εἰς Λονδῖνον, παρέλαβον ἀφανῶς μετὰ νύκτα τὰ κιβώτιά των, πληρώσαντες δὲ τοὺς ὑπηρέτας ἀπέλυσαν αὐτούς, παραδίδοντες τὰς κλεῖς τοῦ συσκευασμένου οἴκου των πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

Ἡ πρᾶξις ἐφάνη πρὸς τὸν κ. Ἐμμανουὴλ καὶ τὸν Πρήτη-Κόκκην ὡς δραπέτευσις. Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ τὴν ἐπαύριον τῆς ἀποδοχῆς τῶν συναλλαγμάτων ἐπεσκέφθη τὸν οἶκον τῆς Κομήσσης, πληροφορηθεὶς δὲ ἐκεῖ ὅτι ἀπῆλθε μετὰ τοῦ συζύγου της εἰς Ῥίτσμονδ, ἔσπευσε μετὰ τοῦ ὑπηρέτου του διὰ τὴν Ῥίτσμονδ. Δὲν εὗρεν αὐτοὺς οὔτε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Ἀστέρος καὶ τοῦ Γονατοδέσμου, οὔτε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ φρουρίου, οὔτε εἰς ἐκεῖνο τοῦ Τάλμποτ, ἅτινα ἦσαν τὰ ἀριστοκρατικώτερα τῆς κωμοπόλεως ταύτης.

Ἐπέστρεψεν ἐν Λονδίνῳ δαιρόμενος ἐκ σφοδροῦ ἔρωτος, ἕτοιμος τώρα ν' ἀποδεχθῇ ἄλλας τρεῖς χιλιάδας λίρας, ἐὰν ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἕνα καὶ μόνον ἀσπασμὸν εἰς τὴν ἐλεφαντίνην χεῖρα τῆς Κομήσσης.

Τεκμαιρόμενος ἅπαντα τὰ κακὰ ἐζητήσατο νὰ ἴδῃ τὴν θαλαμηπόλον τῆς Κομήσσης Πρισίλλαν· ἀλλ' αὕτη παρηκολούθησε τὴν Κυρίαν της, ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν Μοῦλερ, πλὴν οὗτος ἀφῆκε τὴν ὑπηρεσίαν ἀποδιωχθεὶς κακὴν κακῶς.

Πᾶσα διερχομένη ἡμέρα χωρὶς νὰ δύναται νὰ πληροφορηθῇ τι περὶ τῆς πολυθελγήτρου Λουΐζης ἦτο ἡμέρα καύσωνος, πυρετοῦ καὶ σπασμῶν.

Ἀκολουθεῖ.

21

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΓΑΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ὁ Διάβολος μᾶς δεικνύει πῶς οἱ δύο ἐξάδελφοι συλλαμβάνονται ἐπ' αὐτοφώρῳ.

— Ἀκοῦς ἐκεῖ; Δὲν τὸ βλέπεις;

— Μὴ φύγῃς ἀκόμη, στάσου!

— Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος.

Ἐμβρόντητος εἰς τὸ ἐνώπιόν του θέαμα, κατὰ πρόσωπον, ὀπισθοδρομεῖ, μὴ δυνάμενος νὰ πιστεύσῃ εἰς ὅτι οἱ ὀφθαλμοί του ἔβλεπον, οὔτε νὰ πεισθῇ, ὅτι ἦτο ἡ ἰδία ἐνάρετος Χρυσάριον, ἥτις δὲν ἀγαπᾷ τοὺς νέους. Διό, ἐπροχώρησε μέχρι τῆς κλίνης, ὅπου οἱ σύλλεκτροι, ἐκβεβακχευμένοι ἐξ ἡδονῆς, οὐδόλως ἐνόησαν ὅτι ὁ μελλόνυμφος εἰσῆλθε.

— Ποῦ νὰ χαθῇς βρωμοκόριτσο! ἐβγῆκες καὶ σὺ σὰν τὴν μάνα σου τώρα καταλαμβάνω, γιατὶ μὲ τόση βεβαιότητα ἐγγυούστενε νὰ κάνετε παιδί... Καλὰ τὴν γλύτωσα... Ποῦ σας, ποῦ σας καὶ τοὺς δυό!... Ποιὸς Διάβολος μπορεῖ ποτὲ νάναι μεγαλείτερος ἀπὸ τὴν γυναῖκα... Εἰς τέτοια ἡλικία, καὶ βγήκατε τόσον ξεσχολισμένη θεατρίνα... Καὶ ποῦ νὰ ἀνέβαινες μιὰ φορὰ ἐπάνω στὴν καμπούρα μου.

— Γιὰ πηγαίνετε ἔξω, ἅγιε Ἀμβρόσιε!... Μὴ τοὺς κύκλους μου, ὅπου λέγει ὁ Ἀρχιμήδης, τάρρατε! ἤλθετε καὶ μοῦ χαλάσατε δὲν ξεύρω τί. Πηγαίνετε ἔξω διότι θὰ φᾶτε μαύρη, ποῦ θαβγῇ καπνός. Τὸ γνωρίζετε ὅτι ἔχω ὅλας τὰς ψήφους τῆς γειτονιᾶς ποῦ ἀναβαίνουσι περισσότεραι ἀπὸ 30.

Δι' ἐσχάτου κυνισμοῦ καὶ σαρκασμοῦ εἶπεν ὁ ἐξάδελφος, ὅστις προερχόμενος ἐκ τοῦ γεύματος, δὲν ἦτο νηφάλιος.

— Νὰ χαθῇς, μασκαρᾶ! Ποιὸς τὸν μέλλει γιὰ τοὺς ψήφους σου! Μοῦ χαλάσατε γιὰ πάντα τὴν εὐτυχία μου! εἶπεν ὁ τῆς κυβερνήσεως ὑποψήφιος βουλευτής, διευθυνόμενος πρὸς τὴν θύραν ν' ἀναχωρήσῃ.

— Σταθῆτε, ἅγιε Ἀμβρόσιε! Ἕνα λόγον... Στάσου, πουλάκι μου!.... Μὴ φύγῃς!... Ποῦ εἶμαι τί ἔτρεξε; τί ἤκουσα;... Εἶνε ὄνειρον; τοῦ λόγου σου, κύριε, τί δουλειὰ ἔχεις ἐδῶ μέσα στὴν κάμαρά μου; Πότε εἰσῆλθες; τί δουλειὰ ἔχεις, Περικλῆ, εἰς τὸν οἶκον μας μέσα; Ὁ πατήρ μου, παλησταχπῆνι δὲν σὲ ἀπεδίωξε πόσας φοράς, καὶ δὲ ἀπηγόρευσε νὰ ἔρχεσαι;... Ὄχ! αἰσθάνομαι τὸ σῶμά μου κατακεκομμένον, τώρα ἐνθυμοῦμαι μικρόν... Ἅγιε Ἀμβρόσιε, μπριλλαντάκι μου, προστάτευσέ με! εἶσαι ὁ ἀληθὴς σύζυγός μου! Ὁ ἀγαπητός σύζυγός μου! Αὐτὸς εἶνε καταχθόνιος.

Σὺν τοῖς λόγοις, τὸ Χρυσάριον ἔδραμε καὶ ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, περιτυλίξασα διὰ τῶν βραχιόνων της τὸν τράχηλόν του.

— Καλὲ ἀφῆστε με νὰ φύγω!... Ἐν περγοῦσι μετὰ αὐτὰ μὲ ἐμένα, ἔκραξεν ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος.

— Δὲν σὲ ἀφήνω. Εἶσαι ὁ προστάτης μου.... Ὁ σύζυγός μου, τὸ μπριλλαντάκι μου! ἐπανέλαβε τὸ Χρυσάριον ἐξακολουθοῦσα νὰ κρέμαται εἰς τὸν τράχηλον τοῦ χρυσοκέρατου γέροντος.

Ἡ δευτερότοκος αὕτη θυγάτηρ τῆς Σαλαβάκχης εὑρισκομένη ἐν τῇ μέθῃ τῆς ἡδυπαθείας, ἅμα ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, ἐξυπνήσασα ὡς ἐκ κεραυνοῦ πεσόντος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κοιτῶνος, ὠθήσασα σφοδρῶς τὸν ἐραστήν της, ἔρριψε δὲ τοὺς δύο γρόνθους εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της, ἔτριβε αὐτοὺς ὡς κἄτσυνήρχετο ἐκ βαθέος ὕπνου ἢ νεκροφάνειας λιποθυμίας. Ἡ στάσις αὕτη ἦτο ἐντελῶς θεατρική. Ἀλλ' ὅταν ἤκουσε τὴν φωνὴν τὴν συνδιάλεξιν τοῦ ἀτίμου ἐξαδέλφου της μετὰ τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, καὶ εἶδε τὸν γέροντα ὑποψήφιον ἕτοιμον νὰ ἐξέλθῃ, ἔδραμε καὶ κατακρατήσασα αὐτὸν ἐκρεμάσθη, προφέρουσα τοὺς ἄνωθι λόγους.

— Ἰδοὺ μία σκηνὴ ἐν ᾗ πραγματικῶς ἔχει δίκαιον ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος νὰ λέγῃ, ὅτι ἡ γυνὴ μᾶς ὑπερβαίνει κατὰ τὴν ἀκρουσίαν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν εὐφυΐαν ἀποτεινόμενος πρὸς ἐμὲ εἶπεν ὁ Διάβολος. Τὸ Χρυσάριον εἶνε νεώτατον, καὶ ὅμως θὰ ἀναπτυχθῇ εἰς γυναῖκα τῆς ὑψίστης μιμητικῆς. Ἂν ποτε ἦτο προωρισμένη διὰ τὸ θέατρον τῆς Δρουλεῖν ἤθελεν ὑπερβῇ καὶ τὴν κυρίαν Σελέστην, καὶ τὴν κυρίαν Στέρλιγκ, καὶ αὐτὴν τὴν κορίαν Μέλον, τὰς περικλεεστέρας ἠθοποιοὺς τοῦ ἀγγλικοῦ δράματος. Ὁ κακοήθης καὶ φύσει ἄτιμος ἐξάδελφος της τὴν διεκόρευσε πρὸ δύο ἐτῶν. Ἀνετράφησαν ὁμοῦ παιδιόθεν, ἐγεννήθη ἀνόσιος συμπάθεια μεταξύ των, ἀναπτυχθεῖσα εἰς σφοδρότατον ἔρωτα, εἰς σχέσιν συζυγικήν, ἄγνωστον μὲν πρὸς τὸν πατέρα, γνωστοτάτην ὅμως πρὸς τὴν μητέρα. Μεγαλειτέρα θραῦσις εἰς τὰς νέας τῶν πεπολιτισμένων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, πρέπει νὰ γνωρίζῃς, γίνεται ἐκ τῶν ἐξαδέλφων καὶ στενῶν συγγενῶν, διότι παιδιόθεν ἀναπτύσσεται ἐν αἴσθημα μεταξύ των, μία συμπάθεια, καὶ τὸ θάρρος τῶν χρεπονομιῶν, καὶ διότι τὸ συγγενικὸν αἷμα τραβᾷ πάντοτε τραβᾷ ὡς ὁ μαγνήτης. Οἱ γονεῖς δὲν λαμβάνουσι πρόνοιαν, τρέφοντες τυφλὴν πίστιν ἐμπιστοσύνην, πάντη διαφορετικὰ ἀφ' ὅτι πράττουσιν οἱ Φράγκοι, οἱ διαχωρίζοντες ἀπὸ τῆς δεκαετοῦς ἡλικίας τὰ δύο γένη, οὐδέποτε στενὴ καὶ ἂν εἶνε ἡ συγγένεια. Δὶς τὸ Χρυσάριον ἦτο ἔγκυος, καὶ ἡ τρίπρατος Σαλαβάκχη κατώρθωσε νὰ ματαιωθῇ ὁ τοκετός. Νῦν ἐκ τρίτου, εὑρίσκεται ἐν τῇ αὐτῇ ἐνδιαφερούσῃ καταστάσει. Πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἔθεσαν τοὺς ἐγκεφάλους των εἰς συνεταιρισμὸν καὶ οἱ τρεῖς, ἀποφασίσαντες νὰ κατορθώσουν τὸν ἅγιον Ἀμβρόσιον νὰ τὴν νυμφευθῇ. Αἱ διαπραγματεύσεις τοῦ τοιούτου συνοικεσίου ἤρχοντο πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ἔβαινον λίαν ἐπιτυχῶς, ὅτε ἀπόψε ἐτελείωσεν ὁ ἀρραβών, ἀλλ' αἴφνης συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ. Μὴ ἐκπλαγῇς τώρα διότι εἰς τοὺς νέους διαλόγους ὅπου ἔχεις ν' ἀκούσῃς. Τοιοῦτος εἶνε ὁ κόσμος παντοῦ μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι οἱ Διάβολοι ποιοῦσι σήμερον τὸν διασκεδαστικώτερον καὶ τερπνότερον τῶν σταθμῶν, διότι τὸ Σύνταγμα ὡς νοσώδης ἄνεμος ἐσώρευσεν ἁπάσας τὰς κακοηθείας τῶν Φράγκων, ἀποδιώξαν τὰς πλείστας τῶν ἀρετῶν τῶν πατέρων σας ἐκ τῆς γῆς αὐτῆς. Πρὸ εἰκοσαετίας ὑπάρχει ἡ κατάστασις αὕτη, διότι πρὸ εἰκοσαετίας ἐξῆλθε μία νέα γενεά. Ἡ νέα αὕτη γενεὰ εἶνε ἡ πλείστη διεφθαρμένη, ἂν καὶ πολλοὶ ἐν αὐτῇ φέρουσιν ὀνόματα ἡρωικά. Ἰδοὺ διατί ἡ Ἑλλάς, εἰς πεῖσμα ὅλων τῶν ἀγαθῶν πνευμάτων, πρέπει ἢ νὰ αἱματοκυλισθῇ εἰς μίαν ἐπανάστασιν, ἢ ὁλόκληρος νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν κατοχήν μου... Δόσε τώρα προσοχήν, ἀκροάσθητι.

Τοὺς τρομεροὺς τούτους λόγους ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἐρέβους μοὶ εἶπε μετὰ σκοτεινῆς καὶ σοβαρᾶς φυσιογνωμίας, καθ' ἣν ὥραν βαθεῖα σιγὴ διήρκει, ὡς πάντες οἱ ἐν τῷ δωματίῳ νὰ προσεβλήθησαν ἐξ ἀφασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ',

Τὸ Χρυσάριον, ἡ πονηρία τοῦ Ἁγ. Ἀμβροσίου, τοῦ Διαβόλου αἱ σκέψεις.

— Ποῦ ἦσο; εἰπέ μοι ἅγιε Ἀμβρόσιε, ἀγαπητέ μοι σύζυγε. Ἦσο ἐντὸς τοῦ κοιτῶνός μου;..... Δὲν εἶχες ἐξέλθει μεταβὰς εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπως συνδιαλεχθῇς περὶ τοῦ γάμου ἡμῶν μετὰ τῆς μητρός μου; Τί εἶδες; τί ἤκουσες;.... Δὲν δύναμαι νὰ ἐνθυμηθῶ· συγκεντρώνω τὰς ἰδέας μου, πιέζω τὴν μνήμην μου. Ματαίως τὴν στενοχωρῶ, καὶ ἄλλο δὲν ἐνθυμοῦμαι, ἢ ὅτι ἐνεφανίσθη ἐνώπιόν μου ὁ ἐξάδελφός μου Περικλῆς, καὶ πρὶν ἢ ἀνοίξω τὸ στόμα νὰ ὁμιλήσω, ὥρμησεν ὡς ἀγρίον θηρίον καὶ ἐρρίφθη ἐπάνω μου. Τί ἤθελε δὲν ἐγνώριζα. Ἐλιποθύμησα. Μοὶ ἐφάνη, ὅτι μέγα ὄρνεον μὲ ἥρπασε εἰς τοὺς ὄνυχάς του, καὶ μὲ ἀνεβίβαζεν ὑψηλά. Καὶ ὅσον μὲ ἀνεβίβαζεν ὑψηλότερα, τόσον ᾐσθανόμην γλυκεῖαν, γλυκεῖαν ἀτονίαν, ἕως ὅτου ἔγεινα νεκρά.... Ὁμίλησον γέρας, διατί ἔκαμες τοῦτο; Τί ἤθελες ἀπὸ ἐμέ; ἔκραξεν ἀπειλητικῶς τὸ Χρυσάριον, φέρουσα τὰς δύο παλάμας πρὸς τοὺς κροτάφους, ἐμβυθίζουσα τοὺς δακτύλους ἐντὸς ἀφθόνου καὶ καλλιβοστρύχου κόμης, θεατρικῶς ὑποκρινομένη τὴν ἀγνοοῦσαν τί συμβαίνει, προχωροῦσα ἀπειλητικῶς εἰς τὸν ἐξάδελφόν της.

— Ὁ Περικλῆς, ἐγγνήσας τὸ θεατρικὸν πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἔπαιζεν ἡ ἐξαδέλφη του, ἄκουσον πῶς ἀποκρίνεται, εἶπεν ὁ Διάβολος.

— Τί νὰ σοῦ κάμω, μοῦ ἐγλύτωσες.... Τρία λεπτὰ ἂν εἶχα καιρὸν ἀκόμη, ἡ ἐκδίκησίς μου ἤθελεν ἐπιτύχει. Μὲ ἐξυβρίσατε τοσάκις, προσεφέρθητε τόσον ἀσπλάγχνως καὶ ἀχαρίστως πρὸς τὸν πατέρα μου, ὅστις πολυειδῶς εὐηργέτησε τὸν ἀχάριστον ἀδελφόν του καὶ πατέρα σας, ὅταν ἦτο πλούσιος, καὶ σήμερον δὲν ἐνθυμεῖσθε τίποτε, καὶ οὔτε κἂν συλλογίζεσθε ὅτι εἴμεθα πτωχοί, καὶ οὔτε κἂν καταδέχεσθε νὰ μᾶς συναναστρέφεσθε, περιφρονοῦντες μας.... Ἦλθα ἀπὸ τὰς τέσσαρας καὶ ἐκρύβην ὑποκάτω τῆς κλίνης σου, διὰ νὰ ἐκδικηθῶ τὴν μητέρα σου, ἥτις κοιμᾶται μετὰ σοῦ, καὶ ἥτις εἶνε ἡ κυρία αἰτία τῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρότητός σας. Ἀλλ' ὅταν ἤκουσα σας ὁμιλίας μου μετὰ τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, ἡ ζηλεία μὲ ἐτύφλωσε, δὲν ἠξεύρω πῶς δὲν ἐξῆλθον ὅπως σᾶς φονεύσω καὶ τοὺς δύο.... «Ὄχι, εἶπον, δὲν θὰ τὴν ἀφήσω ποτὲ νὰ γίνῃ σύζυγος τοῦ πλουσίου τούτου ἀνθρώπου. Τότε πλέον ποῖος νὰ τὴν πιάνῃ ἀπὸ τὴν ψωροϋπερηφάνειάν της;» Ἐξῆλθον διὰ μιᾶς καὶ ἐρρίφθην ἐπὶ σοῦ ἅμα ἀνεχωρήθη ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος. Σὲ ὤθησα πρὸς τὴν κλίνην. Ἐπάλαισες ὡς λέαινα. Τί νὰ σοῦ κάμω ποῦ μοῦ ἐκράτησες τόσον σφιγκτὰ τὰς χεῖρας;... Ποῦ ἔχεις τοιαύτην δύναμιν; Ὅταν ἐλιποθύμησες μοῦ ἐφάνη πῶς ἀπέθανες, καὶ ἐφοβήθην πολύ.... Ὅλα ἦλθον ἀνάποδα.... Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐπέστρεψε καὶ ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος. Ἡ ἀποτυχία καὶ ὁ θυμός μου ἦτο τοιοῦτος, ὥστε τοῦ εἶπα τοὺς λόγους ἐκείνους ἐπίτηδες περὶ ψήφων, ὅπως τὸν ἀπελπίσω καὶ ἀφανίσω τὸν χαρακτῆρα σου εἰς τὴν διάνοιάν του. Ἡ παρουσία τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου διέσωσε τὴν τιμήν σου, διέσωσε τὴν παρθενίαν σου.... Ἐν τούτοις, ἅγιε Ἀμβρόσιε, πρέπει νὰ παραιτηθῇς ἀπ' αὐτοῦ τὸν γάμον, ποτὲ δὲν θὰ τὸν ἐπιτρέψω. Δὲν πρόκειται πλέον περὶ ψήφων, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν ἐπιτρέψω ἡ ψωροϋπερήφανος αὕτη οἰκογένεια νὰ συγγενεύσῃ μὲ ἕνα πλούσιον ὡς σέ.... ὁρκίζομαι εἰς τὸν Διάβολον ὅτι πρὸ τοῦ γάμου θὰ σὲ σκοτώσω..

Ἐνῷ οὗτος ἐξέβασκε τοῦτο ἀπὸ σκηνῆς, τὸ Χρυσάριον συγχρόνως ἐκραύγαζε.

— Πήγαινε ἀπ' ἐδῶ, καταχθόνιε! φολεφόνε! Φεῦγα ἀμέσως τσακπῆνι, ἄτιμε!... Καλὲ πατέρα, μητέρα, ἐλᾶτ' ἐδῶ! Αὐτὸς ὁ ἄτιμος ζητεῖ νὰ μὲ καταστρέψῃ!.... Σὺ θὰ μὲ ἐμποδίσῃς νὰ νυμφευθῶ τὸν ἄνδρα τῆς καρδιᾶς μου.... Πουλάκι μου, προστάτευσέ με· οὗτος ζητεῖ καὶ τοὺς δύο νὰ μᾶς κακοποιήσῃ..... Μαμᾶ, μαμᾶ! Ἐλθὲ ἐδῶ μίαν στιγμήν!

Συγχρόνως πρὸς τὰς φωνάς, τὸ Χρυσάριον ἐκρεμάσθη καὶ αὖθις εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου.

Αἱ φωναί, μαμᾶ! μαμᾶ! ὡς σύνθημα, ἔκαμαν τὸν Περικλῆ νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν καὶ νὰ γίνῃ ἄφαντος ἐκτὸς τῆς οἰκίας, ὡς ὅθεν νὰ ἐκυριεύθη ἐκ τρόμου διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν γονέων καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ πατρός, ὅταν ἤθελε πληροφορηθῇ τὴν ἀποτυχοῦσαν κτηνώδη ἐπίθεσιν τοῦ ἀνεψιοῦ του κατὰ τῆς θυγατρός του.

— Ἀμφότεραι αἱ νεαραὶ αὗται ὑπάρξεις, μοὶ λέγει ὁ Διάβολος, διεδραμάτισαν μετὰ τέχνης μεγίστης ἑκάστη τὸ θεατρικὸν αὐτῆς μέρος. Ὡραιοτάτην σπουδὴν παρουσιάζει ἡ φυσιογνωμία τοῦ γέροντος ὑποψηφίου βουλευτοῦ, προσθέτει σείων τὴν κεφαλήν του.

Ὀφθαλμοί, βλέφαρα, στόμα, μύσταξ, ἕκαστον χαρακτηριστικὸν ὁμιλεῖ μίαν διαφορετικὴν γλῶσσαν, ὑπαγορευομένην ἐξ ἑνὸς διαφορετικοῦ αἰσθήματος, ἐκ μιᾶς διαφορετικῆς συγκινήσεως· τὸ δὲ ὅλον τῆς φαλακρᾶς καὶ λευκότριχος κεφαλῆς του παρουσιάζει ζωντανὴν τὴν προτομὴν τῆς θεότητος τῆς παλιμπαιδος λαγνίας. Ἰδὲ τὸν αὐτὸν τὸν ἅγιον Ἀμβρόσιον· ζητεῖ νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ δὲν δύναται ὡς νὰ ἐπιάσθη ἐκ στομαλγείας....τὸν εἶδες; ἤκουσες; Μὲ ἠρώτησε μετὰ ταῦτα ὁ Διάβολος, ὅστις ἐνθρονισθεὶς εἰς κάθισμα καὶ θεὶς τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἔστριπτε διὰ τῶν δύο χειρῶν του ὡς κλωστὴν ἀμφοτέρους τοὺς πυρροτρίχου μύστακός του τὰς ἄκρας, ἐνῷ πρότερον δὲν ἔφερε μύστακας.

— Εἶδα καὶ ἤκουσα, ἀπεκρίθην ἔκπληκτος διὰ τὴν φυσικότητα μεθ' ἧς ἔπαιζε τὴν κωμῳδίαν τὸ ζεῦγος ἐκεῖνο.

— Ἔχεις καμμίαν ἀμφιβολίαν διὰ τὰς σχέσεις τῶν δύο ἐξαδέλφων;

— Ἀμφιβολίαν; ὄχι βέβαια. Ἐκτὸς ἂν ἦτο ἡ πραγματικότης ὀπτασία..... Δυστυχῶς ἡ αἱμομιξία συνοδεύεται ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ παραφόρου καὶ ἀκρατήτου ἔρωτος. Ἐμφαίνουσιν, ὅτι ἅμα προσηγγίζον ὁ σίδηρος καὶ ὁ μαγνήτης, ἔπρεπε νὰ κολλήσουν.... Τῇ ἀληθείᾳ ἀγαπῶνται ὡς δύο ὁμαίμακτοι καὶ ὡς δύο ἐμπαθῶς ἐρωτευμένοι.... Τὸ θάρρος μεθ' οὗ τὴν ἐνηγκαλίσθη ἅμα εἰσῆλθε καὶ ἡ προθυμία μεθ' ἧς τὸν ἐδέχθη, λησμονήσασα ἀκαριαίως τὸ χρυσοῦν μέλλον της, μοὶ ἀπέδειξαν ταῦτα, εἶπον.

— Καὶ ὅμως, ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος διακαίεται ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ πεισθῇ, ὅτι τὸ Χρυσάριον εἶνε ἀθῶον, εἶνε ἁγνόν, καὶ ὅτι ὁ ἐξάδελφός της εἶνε εἷς κακοῦργος ἀποτυχὼν εἰς τὴν κατ' αὐτῆς ἐπίθεσιν· ὅτι ὁ ἀγαθὸς αὐτοῦ ἄγγελος, ὁ λυτρώσας αὐτὴν ἐκ τοσούτων κινδύνων, ἐγκαίρως τὸν ἔφερεν εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς μελλονύμφου του, ὅπως σώσῃ τὴν τιμήν της, καὶ ἴσως τὴν ζωὴν μιᾶς τόσον ἀθώας καὶ ὑπερηφάνου νέας, ἥτις βεβαίως εἶνε ἡ μόνη τὴν ὁποίαν φρονεῖ, ὅτι ἀληθῶς εἰς ὅλον τὸν βίον μὲ ὅλην τὴν καρδίαν του ἠγάπησε.... Ἠδύνατο φαίνεται τοῦτο; Καὶ ὅμως, ὁ ἀνὴρ οὗτος οὔτε βλὰξ οὔτε ἀνόητος ὑπῆρξεν ἐν τῷ βίῳ του. Τοὐναντίον παμπόνηρος καὶ ἐπιχειρηματίας δραστήριος, φιλάργυρος, τοκογλύφος καὶ φιλοκερδής. Οὐδὲν εἶχεν ὅσιον ἢ ἱερόν. Διέτρεξε πάντα κίνδυνον διὰ τὸ χρυσίον. Ἔπραξε πᾶσαν ἁμαρτίαν διὰ νὰ πλουτίσῃ, ἔκαμε ὁσαύτως τόσας γυναῖκας, ἔχει τόσα νόθα τέκνα.... Καὶ ὅμως τὸ ὄνειρόν του σήμερον εἶνε πάλιν περισσότερον νὰ πλουτίσῃ, ὅπως δυνηθῇ νὰ σφετερισθῇ οἰκόπεδα τινὰ τοῦ δημοσίου ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις ἐξαμελύνῃ τινὰς ἄλλας κλοπάς του, νυμφευθῇ δὲ γυναῖκα, τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ κάλλος αἱ λαμπάδες ταπεινῶς τῆς πόλεως τοῦ Περικλέους δι' ὕμνων νὰ ἀνυμνῶσι.

(ἀκολουθεῖ).

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ.

Παράδοξος ἐπίθεσις συνέβη ἐσχάτως ἔν τινι σιδηροδρομικῇ ἁμάξῃ τῆς μεταξὺ Χάβρης καὶ Παρισίων ἁμαξοστοιχίας.

Ἐν αὐτῇ εὑρίσκοντο δύο συνοδοιπόροι, ὧν ὁ μὲν ἐφαίνετο ὅτι ἐκοιμᾶτο, ὁ δὲ, Σχβάβ καλούμενος, μαχαιροποιὸς ἐν Σαίντ Ἐτιέν, ἤρχισε νὰ ἀποκοιμᾶται, ὅτε αἴφνης αἰσθάνεται ὅτι σίδηρος ἤγγισε τὸ μέτωπόν του. Ἔντρομος ἀνασκιρτήσας εἶδε τὸν συνοδοιπόρον του ἕτοιμον νὰ πυροβολήσῃ. Προσεπάθησεν ὁ δύστηνος νὰ σημάνῃ τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ἀλλὰ σκληρῶς ἀπετράπη καὶ ἐν τοιαύτῃ περιελθὼν ἀπελπισίᾳ εἶπεν: Ἄφες με καὶ δὲν θὰ σὲ καταγγείλω. — Ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐδέχθη, τοὐναντίον εἰπὼν ὅτι καὶ ἂν τῷ ὑπέσχετο ὅτι θὰ ἐσίγα ἤθελε πετάξει τὰ μυαλὰ ἐστὸν ἀέρα.

Κατόπιν ὅμως ἐπροφασίσθη πενίαν, πρὸς δικαιολόγησιν τῆς ἐπιθέσεώς του· ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου φιαλίδιον χλωροφορμίου, βεβρεγμένον ρινόμακτρον καὶ τὸ περίστροφόν· ἐπίσης ἔσχισε καὶ κατέπιε τεμάχιον χάρτου. Ὁ Σχβάβ εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν κατέβη, ὁ δὲ ἀποπειραθεὶς τὴν ἐπίθεσιν λέγει αὐτῷ: Τί; θὰ μὲ καταγγείλῃς; — Δὲν θὰ ταξειδεύσω μετὰ σοῦ πλέον, ἀπεκρίθη καὶ εὐθὺς εἰδοποιήσας τὸν ὁδηγὸν εἰσῆλθεν εἰς ἄλλην ἅμαξαν. Ὁ ὁδηγὸς ἐπετήρει τὸν ἄγνωστον τοῦτον, ἀφικομένης δὲ τῆς ἁμαξοστοιχίας εἰς Παρισίους συνέλαβεν αὐτόν, καὶ οὗτος ἠρνήθη μὲν τὸ κατ' ἀρχὰς τὴν ἀπόπειραν αὐτοῦ εἶτα ὅμως ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἐπίθεσιν, προσέτι δὲ ὅτι ὀνομάζεται Βαραδέρος, καὶ κατάγεται ἐξ Ἀργεντίνης. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ θὰ ἀνακαλυφθῇ παλαιὸς ἐγκληματίας μέχρι σήμερον ἄγνωστος καὶ καταζητούμενος. Εἰς προκαταρτικὴν ὑποβληθεὶς μετὰ τὴν σύλληψιν ἀνάκρισιν ὡμολόγησε τοὺς δολίους αὐτοῦ σκοποὺς διὰ τοῦ χλωροφορμίου, ὅπερ μὴ εὑρὼν κατάλληλον διὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ πυροβόλου.

—

ΠΕΡΙ ΣΚΩΛΗΚΩΝ

Ἐν τῶν ἀξιολογωτέρων συγγραμμάτων τοῦ Δαρβίνου εἶνε καὶ τὸ περὶ σκωλήκων. Πιθανὸν δὲ αὐτὸς ἦν ὁ πρῶτος, ὅστις ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεγίστην ὠφέλειαν αὐτῶν. Εἰς τι μέρος τῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς ἐκπληκτικὸν εἶνε τὸ πλῆθος αὐτῶν ἡ δὲ γονιμότης τῆς γῆς κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν. Ὑπελογίσθη δηλ. ὅτι ἐντὸς ἀκτῖνος ἑνὸς μόνον τετραγωνικοῦ μιλλίου, οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν 62,223 τόνων τοῦ ὑποκάτωθεν ἐδάφους φέρονται ἐτησίως πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ὑπὸ τῶν σκωλήκων τούτων, καὶ ὅτι ἐντὸς περιόδου 27 ἐτῶν ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὅλον τὸ εἰς βάθος δύο ποδῶν ἔδαφος. Τοῦτο εἶνε ἓν τῶν μέσων δι' ὧν ὁ Θεὸς ἀνακαινίζει τὴν δύναμιν τῆς γῆς. Οἱ ὑπηρετοῦντες Αὐτὸν εὑρίσκονται ὑπὸ πᾶσαν μορφὴν τῶν πλασμάτων του καὶ αὐτὸς προσαρμόζει ὅλας τὰς ζωϊκὰς μορφὰς πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ ὁρίζει εἰς ἑκάστην αὐτῶν τὸ ἴδιον ἑαυτῆς ἔργον,

—

ΟΛΑΙ ΑΙ ΖΩΙΚΑΙ ΜΟΡΦΑΙ ΕΙΝΕ ΚΥΨΕΛΩΔΕΙΣ

Πᾶσα ζωὴ εἶνε κυψελώδης· τοῦτο εἶνε ἀληθὲς καὶ διὰ τὸ φυτὸν τῆς κατωτάτης τάξεως καὶ διὰ τὸ κάλλιστα ἀνεπτυγμένον ζῷον. Εἰς τὸν μονοκυψελώδη ὀργανισμὸν ὅλαι αἱ ζωϊκαὶ λειτουργίαι ἀνάγκη νὰ ἐκτελῶνται ὑπὸ τῆς μιᾶς καὶ μόνης κυψέλης· δι' αὐτῆς εἶνε ἀνάγκη ν' ἀποροφᾷ, νὰ χωνεύῃ καὶ νὰ κάμνῃ τὰς δεούσας ἐκκρίσεις· ἀνάγκη νὰ γονιμοποιῇ καὶ νὰ παράγῃ τὸ εἶδος του. Καθ' ὅσον ἀνερχόμεθα τὴν κλίμακα τῆς ἀναπτύξεως εὑρίσκομεν εἰς τὰ σώματα περισσοτέρας κυψέλας. Ὄχι μόνον αἱ κυψέλαι πολλαπλασιάζονται τὸν ἀριθμὸν ἀλλ' ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν καὶ διανεμημένη ἡ ἐργασία καὶ ὅσον περισσότερον καθίσταται ἀξιοπαρατήρητος ἡ διαφορὰ αὕτη τοσοῦτον ὁ ὀργανισμὸς εἶνε τελειότερος. Ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ κυψέλαι τινὲς ἀναλαμβάνουσι τὰ χρέη τῆς πέψεως, ἕτεραι τὰ τῆς ἀποχωρήσεως (elimination). Τινὲς λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν μετακίνησιν, ἕτεραι δὲ εἰς τὰς λειτουργίας τοῦ ἐγκεφάλου· μεγάλη ὁμὰς κυψελῶν ἐπασχολουμένων πρὸς ἐκτέλεσιν λειτουργίας τινος ἢ λειτουργιῶν συναποτελοῦσιν ἓν ὄργανον, καὶ αὗται διὰ τῶν ἀτραπῶν τῆς μεταξὺ των συγκοινωνίας σχηματίζουσι τὰ σώματα ἡμῶν. Ἡ ὑγεία διατηρεῖται μόνον, ὅταν ἑκάστη τῶν διαφόρων τούτων ὁμάδων τῶν λειτουργιῶν ἐκτελεῖ ἐντελῶς τὸ ἔργον αὐτῆς. Ἐὰν τὸ πάγκρεας δὲν ἐπεξεργάζεται τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἔκκρισιν, ἡ τροφὴ δὲν ὑφίσταται τὴν πακτικὴν πεπτικὴν μεταβολὴν καὶ ἡ χολή, ἡ καρδία, οἱ πνεύμονες, ὁ ἐγκέφαλος, καὶ ἐν συντόμῳ τὸ σύνολον τοῦ ὀργανισμοῦ νοσεῖ, ἢ παύει τοῦ νὰ εἶνε ὑγιής.

—

Ο ΛΙΜΟΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ἐπὶ τοῦ παρόντος 2,000,000 ψάθαι (κοιλὰ, Ρωσσίας) σίτου ἐστάλησαν εἰς Βακοῦ ἐκ τῶν σιτοφόρων νομῶν τοῦ Καυκάσου.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου, 1,300,000 ψιάθαι ἐπωλήθησαν εἰς διαφόρους λιμμώττοντας νομούς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εὑρίσκεται ἤδη εἰς χεῖρας κερδοσκόπων, οἵτινες φυλάττουσιν αὐτὸ ἐπὶ προσδοκίᾳ διπλασίου κέρδους κατὰ τὸ ἐπόμενον θέρος. Τῆς σοβαρότητος τοῦ λιμοῦ γενομένης γνωστῆς ταῖς ἀρχαῖς ἐν τῷ κυβερνείῳ τοῦ Βορονέζου, συνέλευσις τῶν σπουδαιοτέρων κτηματικῶν ἐγένετο, καὶ ἐλήφθησαν πάραυτα μέτρα ὅπως ἀγοράσωσιν ὅλον τὸν σῖτον τὸν παραχθέντα εἰς τὰ εὔφορα μέρη τῆς χώρας.

Μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὡσαύτως ἐστάλη εἰς τὸν Καύκασον ὅπως ἀγοράσῃ σιτηρά. Ταυτοχρόνως ἕκαστον διαμέρισμα ἐπαρχιακὸν διετάχθη ὅπως διαβεβαιώσῃ τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης οἰκογενείας πιθανῶς ὅπως ζητήσῃ βοήθειαν κατὰ τὸν χειμῶνα. Τὰ μέτρα ταῦτα ταχέως ἐξετελέσθησαν καὶ τὸ κυβερνεῖον τοῦ Βορονέτζ ἀνθίσταται διότι εἶνε τὸ μόνον ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ ἐσχάτη πενία καὶ στέρησις ἐπικρατεῖ καίτοι εἰς τὰ λιμώττοντα ταῦτα διαμερίσματα ἐλήφθησαν ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα. Ἕνεκα τῆς ρητῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σίτου, τὸ ἐμπόριον θὰ διεξάγηται ἐφ' ἱκανὸν ἐν τῇ Νοτίῳ Ρωσσίᾳ, καὶ λέγεται μάλιστα ὅτι ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Ὀδησσοῦ μόνον, ὡς ἐκ τούτου ἄνω τῶν 44,000 ἀτόμων θὰ ἀποβληθῶσιν ἐκ τῶν ἐργασιῶν των.

—

Ὁ Νορβηγὸς κ. Ἔκρολ προτίθεται νὰ ταξειδεύσῃ εἰς τὸν βόρειον Πόλον τὸ θέρος τοῦ 1893 κατ' ἴδιον τρόπον, ὅλως διάφορον τοῦ ὑπὸ Δρ. Νάνσεν προταθέντος. Ἔχων σταθμὸν προμηθειῶν τὸ Ἀκρωτήριον Μὸν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Σπιτζβέργης, θὰ διευθυνθῇ βορειανατολικῶς εἰς Petermann Land τὸ βορειότατον γνωστὸν μέρος εἰς Franz Josef Land. Πέντε ἄνδρες θὰ παρακολουθήσωσιν αὐτὸν μετὰ ἓξ μικρῶν ἐλκύθρων συρομένων ὑπὸ σκύλων. Ἐὰν ἐν τῇ ὁδῷ τῶν εὕρωσιν ὕδατα, ὅπερ εἶνε πιθανώτατον, τὰ ἓξ ἐλκύθρα δύναται νὰ ἑνωθῶσι ἄνευ πολλοῦ κόπου ἢ ἀπωλείας χρόνου καὶ ἀποτελέσωσι μεγάλην λέμβον δι' ἱστίου ἢ κώπας. Ἀπὸ Petermann Land θὰ κανονίσῃ πορείαν κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν Πόλον καὶ ἐὰν καταληφθῇ ὑπὸ παγετώδους γιονοστροβίλου ἀπὸ μεσημβρίας, δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀνθέξῃ καὶ συνεπῶς θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς ἐν Σπιτζβέργῃ τῶν προμηθειῶν του τὸν σταθμόν. Ἂν ἀφιχθῇ ὅμως εἰς τὸν Πόλον, προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ διὰ τῆς ἀνατολικῆς ἢ δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Γρηλανδίας ἐφοδιαζόμενος τὰς τυχὸν χρειασθησομένας τροφὰς ἐκ τῶν σταθμῶν προμηθειῶν τῶν προηγουμένων ἐξερευνητῶν ἐν τῷ κόλπῳ Λαίδυ Φράνκλιν ἢ Σόρεβυ Σάσιντ. Δὲν ἐξηγεῖται ὅμως πῶς θὰ θρέψῃ τοὺς κύνας του, ἢ πῶς θὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτοὺς ἂν εὑρεθῇ ἀπέναντι ἀνωμάλου ἐδάφους ἐκ παγοσωρῶν καὶ ἄλλων. Οὐχ ἧττον ἡ ἐφεύρεσις τῆς μεταστροπῆς τῶν ἐλκύθρων εἰς λέμβον φαίνεται νὰ εἶνε πρακτικῆς χρησιμότητος καὶ πολύτιμος προσθήκη εἰς τὰ δι' Ἀρκτικὴν ἐργασίαν μέσα.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

—

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1891

		Ἀγοραστ.	Πωληταί
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 28 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	470.—	475.—
» 120 » » 5 ο/ο	»	512.—	515.—
» 170 » » 5 ο/ο	»	514.—	514.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	400.—	405.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	360.—	370.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		563.50	564.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3680,—	3690.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	192.—	194·—
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	72.50	73.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	162.50	163.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	418.—	320.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	205.—	205.25
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . .	»	147.—	147.50
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	63.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	348.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	99.51	96.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	26.64	
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχρι δρ.
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	33.56	—
Ἐπὶ Γαλλίας	»	132.75	—
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 12

Δέχεται ἀπὸ τὰς 8—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

—

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ῥίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τόπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἀσπορος φθορά.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ· ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.